

Udenrigsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K.

Den danske
UNESCO-
nationalkommission

Vester Voldgade 123
1552 København V
Tlf. 3392 5216
Fax 3392 5492
E-mail unesco@uvm.dk
www.unesco.dk
CVR nr. 20-45-30-44

Beretning fra UNESCO's 33. Generalkonference

18. juli 2006

Sags nr.:

072.271.061

Vedlagt fremsendes hermed 5 eksemplarer af Beretningen fra UNESCO's 33. Generalkonference, der fandt sted 3. - 21. oktober 2005. Beretningen er udarbejdet af Danmarks faste delegation ved UNESCO.

For yderligere information og opfølgning på konferencen henvises til UNESCO's hjemmeside: www.unesco.org

Med venlig hilsen

A handwritten signature in dark ink, appearing to read "Hjørdis Dalsgaard".

Hjørdis Dalsgaard

Chefkonsulent

Direkte tlf. 3392 5107

Hjoerdis.Dalsgaard@uvm.dk

UNESCO's 33. Generalkonference

Forord

Beretningen fra UNESCO's 33. Generalkonference er redigeret af den danske UNESCO-delegation i Paris i samarbejde med Undervisningsministeriet, Udenrigsministeriet, Kulturministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling og Den danske UNESCO-nationalkommission.

Det indledende afsnit, som giver et overblik over samt en vurdering af Generalkonferencen, er forfattet af delegationen umiddelbart efter afslutningen af konferencen. Den øvrige del af beretningen - referat af arbejdet i de fem programkommissioner og i Den administrative Kommission samt referaterne fra møderne i tilknytning til UNESCO's Generalkonference - er sammenskrevet og redigeret af delegationen på baggrund af bidrag fra de danske delegerede i de respektive kommissioner og møder.

Ud over de bilag, der er optrykt i beretningen, kan de fleste konferencedokumenter findes på UNESCO's hjemmeside: <http://unesdoc.unesco.org/ulis/cfgdoc.html>

Se endvidere hjemmesiden for Den danske UNESCO-nationalkommission www.unesco.dk

Indholdsfortegnelse

Sammenfatning og generel vurdering af konferencen	3
Den danske delegation	6
Nordisk samarbejde.....	6
EU-samarbejdet.....	7
Plenumdebatten.....	7
Programkommission I: Generelle spørgsmål	11
Programkommission II: Uddannelse.....	17
Programkommission III: Videnskab.....	22
Programkommission IV: Kultur	25
Programkommission V: Kommunikation og information	29
Den administrative Kommission.....	33
Valgspørgsmål	36
Den 15. generalforsamling for medlemsstater, der har tiltrådt konventionen om verdens kulturarv (WHC).....	37
UNESCO Youth Forum, 30. september - 2. oktober 2005	37

Bilag

Bilag 1: Generalkonferencens dagsorden	40
Bilag 2: Delegationens medlemmer.....	51
Bilag 3: Referat fra mødet med den amerikanske undervisningsminister	53
Bilag 4: Undervisningsminister Bertel Haarders tale	55
Bilag 5: UNESCO's baggrundsdokument om Medium-Term Strategy 2008-2013 (dok. 33 C/7).....	57
Bilag 6: Dansk indlæg i Kommission I: UNESCO's Medium-Term Strategy 2008-2013 (dok. 33 C/7)	59
Bilag 7: Dansk indlæg om UNESCO's uddannelsesprogram - Program og Budget for 2006-2007.....	62
Bilag 8: Øvrige danske indlæg i Kommission II - Uddannelse.....	63
Bilag 9: Draft Resolution - 33 C/COM. II/DR.6.....	68
Bilag 10: Draft Resolution - 33 C/COM. II/DR.4.....	70
Bilag 11: Kommuniké fra rundbordsmødet om EFA.....	72
Bilag 12: Danske indlæg i Kommission III - Videnskab	76
Bilag 13: Kommuniké fra rundbordsmødet om videnskab (<i>Basic Sciences</i>)	80
Bilag 14: Danske indlæg i Kommission V - Kommunikation og Information	83

Sammenfatning og generel vurdering af konferencen

Sammenfatning

Fra dansk side er der grund til at være godt tilfreds med udfaldet af den 33. Generalkonference (33 GC). Alle udkast til større normative instrumenter blev vedtaget, herunder konventionen om antidoping, der nyder særlig dansk bevågenhed. Alle blev vedtaget med konsensus undtagen konventionen om kulturel mangfoldighed, som USA efter lang kontrovers med de øvrige UNESCO-medlemmer stemte imod.

Efter en målrettet nordisk indsats blev der opnået konstruktive, fremadrettede resultater på uddannelsesområdet; der er nu skabt grundlag for en forbedret indsats for UNESCO's flagskib: Uddannelse for Alle (EFA). Der blev vedtaget et dansk resolutionsforslag om kampen mod analfabetisme, som bl.a. opfordrer til inddragelse af aktører fra den private sektor, f.eks. HCA abc Fonden.

I sin tale under generaldebatten nævnte undervisningsministeren bl.a. den danske beslutning om at hæve den årlige frivillige danske bistand til UNESCO fra fem til 20 mio. kr., et skridt der blev hilst varmt velkommen af Generaldirektøren.

Trods betydelig modstand fra flere medlemmer af G77 (gruppen af oprindeligt 77, nu 132 udviklingslande) blev der vedtaget en reformpakke om forholdet mellem UNESCO's styrende organer, som uanset sit noget reducerede omfang baner vejen for forbedringer af samarbejdet mellem Generalkonference, Styrelsesråd og Generaldirektør. En særlig resolution opfordrer til at se på rotationsordninger, således at alle lande uanset størrelse får mulighed for med rimelige intervaller at få sæde i Styrelsesrådet.

H.C. Andersen-udstillingen, der åbnedes på *International Literacy Day* den 8. september, blev integreret i Generalkonferencens EFA-udstilling den 3. oktober.

Generaldirektør Koïchiro Matsuura blev genvalgt for en 4-årig periode.

Konvention om kulturel mangfoldighed

Generalkonferencen blev i høj grad præget af den iltre debat om udkastet til en konvention om kulturel mangfoldighed (KKM), som USA på forskellig vis i sidste øjeblik forsøgte at få genåbnet for forhandling. USA fandt, at teksten indskrænkede menneskerettighederne, især ytringsfriheden, at den åbnede mulighed for protektionisme og kunne være til skade for verdenshandelssystemet. Washington rettede adskillige henvendelser bl.a. til EU-landene både i Paris og i de europæiske hovedstæder; EU-landene var enige om at afvise USA's ønsker om genåbning af konventionen. Man delte ikke den amerikanske fortolkning af teksten, men vurderede tværtimod, at teksten repræsenterede et balanceret og fornuftigt resultat. Samtidig fastholdt EU dialogen med USA.

Under de afsluttende afstemninger blev de 28 amerikanske ændringsforslag afvist med overvældende majoritet. KKM blev vedtaget med 148 stemmer for, to imod (USA og Israel) samt fire afståelser, herunder Australien. Udfaldet førte bl.a. til, at USA efterfølgende begærede afstemning om UNESCO's budget med henblik på at markere sin modstand mod de midler, der er afsat til forvaltning af KKM.

Denne første internationale konvention om kulturpolitik cementerer efter dansk opfattelse landenes muligheder for at fremme og yde støtte til kunst og kulturprojekter af betydning for deres nationale

kultur. Konventionen giver ikke ret til at føre en politik, der strider mod menneskerettighederne, ligesom den fremhæver behov for kulturelt samarbejde på tværs af landene (interkulturel dialog), herunder at udviklingslandene har behov for bistand også på dette område.

Konvention om antidoping

Kulturministeren deltog i den afsluttende debat om udkastet til en konvention om antidoping (KAD), der blev vedtaget med konsensus, herunder med en tilfredsstillende formulering om det sidste udestående spørgsmål om finansiering af konventionens fremtidige forvaltning. Generalkonferencen godkendte et særligt dansk forslag om fremme af medlemslandenes ratifikation af konventionen med henblik på, at den kan træde i kraft i tide inden de olympiske vinterlege i Torino i februar 2006.

Rundbordsmøde om EFA

Udviklingsministeren ledede en af de centrale drøftelser under den særlige rundbords-konference om EFA. Kommunikéet derfra, der blev endosseret af Generalkonferencen, tjener sammen med et nordisk resolutionsforslag til at fokusere UNESCO's fremtidige indsats for målene for EFA, ikke mindst på landeniveau. Hermed er der skabt en god platform for de videre reformer, herunder fornuftig decentralisering, og for Danmarks samarbejde med UNESCO om at fremme organisationens kapacitet til at få gennemført især EFA-målene i berørte lande.

Deklaration om bioetik og retningslinier for kvalitetssikring af højere uddannelse

Generalkonferencen vedtog en deklARATION om bioetik og retningslinier for kvalitetssikring af højere uddannelse, begge eksempler på at det kan lykkes at forhandle sig til rette om de særstandpunkter, som bl.a. det nys tilbagevendte USA har fastholdt til det sidste. Indien og en række u-lande havde betænkeligheder ved retningslinierne, hvilket alt i alt har ført til en vis svækkelse af deres normative kraft.

Rundbordsmøde om *Basic Sciences*

Under et særligt møde for videnskabsministre understregedes vigtigheden af grundlæggende videnskaber og en uddannelse i videnskab, der kan inspirere elever på alle niveauer. Endvidere betonedes behovet for kapacitetsopbygning i grundlæggende videnskaber som en platform for viden-baseret udvikling. Generalkonferencen vedtog også på nordisk/britisk initiativ en gennemgang af UNESCO's videnskabsprogrammer med henblik på evt. integration i et program.

Reformarbejde

Resultatet af det reformarbejde, som Sverige på vegne af de nordiske lande har været en drivende kraft i, blev udvandet i forhold til de rekommandationer, som arbejdsgruppen havde fremlagt. Der er dog tale om klare forbedringer i samarbejdet mellem de tre styrende organer: Generalkonference, Styrelsesråd og Generaldirektør. En række større lande med hidtil permanent sæde i Styrelsesrådet modsatte sig forgæves et kvalificeret flertals ønske om at få analyseret metoder til rotation inden for de respektive valggrupper.

Valg

Den omanske permanente delegerede, ambassadør Mussa Bin Hassan, blev valgt som præsident for Generalkonferencen. Norge, som markerede sig stærkt som nordisk kandidat, opnåede valg til Styrelsesrådet med 165 af 172 afgivne stemmer. Fra valggruppe I, som Danmark er medlem af, indvalgte i øvrigt Portugal, Luxemburg og Storbritannien. Den franske rigsrevision blev valgt til posten som ny ekstern revisor for den næste seks-års periode. Danmark opnåede valg til Generalkonferencens *Legal Committee*, men stillede i øvrigt ikke op til subsidiære organer.

Vurdering

Alt i alt må udfaldet af 33 GC betegnes som ganske tilfredsstillende. De danske forventninger er i vid udstrækning blevet indfriet, ikke mindst til EFA. USA's indsats under 33 GC har været markant anderledes end den søgende og ikke-konfrontatoriske kurs, som prægede USA's genindtræden for to år siden. Der er tale om en betydelig skærpelse af den amerikanske holdning både i form og indhold, især i forbindelse med KKM. Det hjalp ikke, at de konkrete amerikanske ændringsønsker først blev fremlagt i 11. time. USA gik så vidt som til at anfægte EU's kompetence til at forhandle KKM. Til gengæld demonstrerede EU-landene, ikke mindst takket være Storbritanniens EU-formandskab, en forbilledlig, konstruktiv enighed om at fastholde det forhandlede resultat, samtidig med at den transatlantiske dialog blev opretholdt. Det må håbes, at USA vil vurdere UNESCO ud fra det samlede resultat af denne Generalkonference og ikke blot ud fra udfaldet af KKM, der iflg. visse kilder skulle have givet anledning til overvejelser i Washington om igen at forlade organisationen.

Det nordiske samarbejde fungerede godt især vedr. behandlingen af reformforslagene og EFA. I sidstnævnte sammenhæng var det en nyttig hjælp at have en svensk formand, ambassadør Gun-Britt Andersson, for Kommission II (Uddannelse).

Endvidere havde de nordiske undervisningsministre - i lighed med 32. Generalkonference - et kort, men godt møde med den amerikanske undervisningsminister Ms. Margaret Spellings.

Afslutningsvis bør nævnes, at Generaldirektøren fremhævede den danske H.C. Andersen-udstilling som en særligt værdifuld del af den traditionelle Generalkonference-udstilling, i år viet til temaet EFA. Udviklingsministeren og medlem af Grønlands landsstyre, Henriette Rasmussen, fik optaget video-udtalelser om EFA, der sammen med ministerindslag fra andre lande blev video-transmitteret på skærme i UNESCO's hovedhal under hele 33 GC.

Den danske delegation

Den danske delegation blev ledet af undervisningsminister Bertel Haarder med Danmarks permanente delegerede ved UNESCO, ambassadør Peter Brückner, og nationalkommissionens formand, Torben Krogh, som stedfortrædende delegationsledere. Bertel Haarders plenumindlæg blev holdt den 7. oktober. Samme dag mødtes undervisningsministeren med UNESCO's Generaldirektør og aflagde besøg hos Gudmund Hernes, som på daværende tidspunkt var direktør for IIEP (*International Institute for Educational Planning*).

Udviklingsminister Ulla Tørnæs deltog som mødeleder under rundbordsmødet om EFA den 7. oktober. Udviklingsministeren havde samme dag ligeledes møde med Generaldirektøren. Kulturminister Brian Mikkelsen deltog i kommission II's behandling og vedtagelse af konventionen mod doping den 6. oktober.

Undervisningsministeriet, Udenrigsministeriet, Kulturministeriet og Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling deltog i delegationens arbejde parallelt med nationalkommissionens repræsentanter.

En samlet fortegnelse over delegationens medlemmer ses i bilag 2.

Nordisk samarbejde

Det forberedende arbejde op til og under Generalkonferencen sker i vidt omfang blandt fagfolkene fra de nordiske landes nationalkommissioner og blandt ministerierepræsentanterne. Arbejdsdelingen blandt de nordiske nationalkommissioner har været uændret siden 2001 og indebærer, at Danmark står for kommunikation og ligestillingsspørgsmål. Finland for videnskabsområdet, Norge for kultur og Sverige for uddannelse. Island deltager ikke i denne ordning, men har i perioden 2001-05 været medlem af Styrelsesrådet, hvor Island i et vist omfang også har repræsenteret de øvrige nordiske landes synspunkter.

Et nordisk koordineringsmøde mellem repræsentanter for nationalkommissionerne og de faste delegationer i Paris fandt sted i maj 2005 i Helsingfors. På mødet aftaltes omfang og indhold af fælles indlæg, herunder resolutionsforslag. Forud for dette møde blev der afholdt nordiske møder inden for hvert af de fire hovedområder

Under 33 GC afholdtes i lighed med 32 GC i 2003 et møde med den amerikanske undervisningsminister, Margaret Spellings, denne gang på amerikansk initiativ. Mødet berørte dels UNESCO's uddannelsesstrategier og ressourceforbrug, dels USA's store problemer med konventionen om kulturel mangfoldighed (KKM). (Se bilag 3).

På de nordiske morgenmøder, der blev afholdt to gange ugentligt under 33 GC, udveksledes observationer, synspunkter og ideer. Fagfolkenes koordinerende arbejde i forbindelse med programkommissionerne kan betegnes som krumtappen i det nordiske arbejde. Da EU-samarbejdet især om KKM var intensivt under hele forløbet, kunne Island og Norge i kraft af morgenmøderne følge med på sidelinien

Det er vurderingen, at de nordiske lande og deres samarbejde ("*the Nordics*") fortsat nyder stor opmærksomhed og anerkendelse blandt andre delegationer - og i UNESCO's Sekretariat.

EU-samarbejdet

EU indgår med stigende betydning i de permanente delegationers daglige arbejde mellem møderne i de styrende organer. I forbindelse med regeringsforhandlingerne om KKM i foråret 2005 fik EU-Kommissionen på vegne af EU tildelt observatørstatus med udtaleret. I alle anliggender, der vedrørte fællesskabets kompetence, talte Kommissionen således på vegne af fællesskabet. Formandskabslandet talte på de 25 EU-medlemmers vegne med tillæg af ansøgerlandene Bulgarien, Rumænien, Kroatien og Tyrkiet.

EU-samarbejdet (4-6 møder pr. uge) under 33 GC vedrørte stillingtagen til fælles indlæg om alle væsentlige dagsordenspunkter, konventionerne og de normative instrumenter. Især i forbindelse med KKM var et intensivt samarbejde nødvendigt for med succes at kunne imødegå og håndtere det amerikanske pres. Det er vurderingen, at det var en fordel for EU, at det var Storbritannien, der havde formandshvervet og tegnede EU under forhandlingerne. Storbritannien opfattes sædvanligvis som stående USA nær og kunne udnytte denne nærhed konstruktivt.

Traditionelt er EU-landene som hovedregel repræsenteret alene ved deres embedsmænd (*officials*) i de interne EU-koordinationsmøder. I de senere år har visse EU-lande, herunder Danmark, givet deres NGO-repræsentanter adgang til at overvære sådanne EU-møder i takt med, at NGO-repræsentanter fungerer som fagekspertter for de pågældende lande i det internationale samarbejde f.eks. om miljø og menneskerettigheder. I tråd med denne udvikling blev det besluttet at imødekomme et ønske fra nationalkommissionens kulturudvalgsmedlemmer om at deltage i den danske delegation til EU's koordinationsmøder om KKM under 33 GC.

Plenumdebatten

Generelt

Generalkonferencens præsident, Mussa Bin Hassan (Oman), ledede myndigt generaldebatten i Plenum. Debatten består i serier af otte minutter lange taler fra repræsentanter for medlemslandene, oftest ministre og typisk fra undervisningsministerier, kulturministerier eller udenrigsministerier. I 33 GC var der i alt 188 talere, hvoraf 127 var ministre.

I denne "hovedtale" gives typisk medlemslandets overordnede holdninger til det fremlagte program og budget, og mange benytter anledningen til at orientere bredt om, hvad UNESCO betyder i eget land. Det er undtagelsen, at talerne forholder sig til tidligere taler.

Den danske tale rundsendtes elektronisk til delegationerne og modtog megen positiv opmærksomhed for dens korthed, fylde og præcision. (Bertel Haarders tale er optrykt som bilag 4).

Under 33 GCs første ti dage fik UNESCO besøg af ikke mindre end otte stats- og regeringsoverhoveder. Åbningen af Generalkonferencens første plenummøde blev overværet af henholdsvis Sri Lanka og Ghanas præsident, som begge bidrog med en tale til åbningsceremonien. I den generelle plenum-

debat blev enkelte medlemslande repræsenteret af landenes statshoveder herunder Tadjikistan, Thailand, Portugal og Bosnien Hercegovina.

Udpluk af landeindlæg

Baroness Amos of Brondesbury (Storbritannien) talte på vegne af EU. I talen understregedes UNESCO's internationale rolle som en standardsættende organisation. Det blev fremhævet, at EU-landene støttede indsatsen for en bedre koordinering på lokalniveau. Derudover opfordredes til en fortsat reform af ledelse og programmer og til, at fokus blev rettet mod organisationens nøgleopgaver. Det igangværende arbejde med omlægninger i uddannelsessektoren blev ligeledes støttet af EU-landene. Man fremhævede EU's ønske om, at generalkonferencen vedtog KKM. UNESCO's ledende rolle i tsunami-arbejdet blev vurderet meget positivt, ligeledes arbejdet i Sudan. EU-landene opfordrede til en gennemgang af UNESCO's videnskabssektor. Endelig redegjorde man kort for Storbritanniens prioriteter, som lagde sig op ad EU's indlæg.

Frankrigs kultur- og kommunikationsminister, Renaud Donnedieu de Vabres, støttede i sit indlæg en vedtagelse af KKM. Australiens sportsminister, Rod Kemp, bemærkede i sin tale, at selvsamme konvention burde stemme overens med andre internationale forpligtelser, hvilket Australien ikke anså at være tilfældet i det nuværende udkast. Australien så UNESCO's væsentlige rolle i forhold til FN's tiår for uddannelse til bæredygtig udvikling, og endelig støttede man reformgruppens arbejde.

USA's undervisningsminister, Margaret Spellings, bemærkede, at det foreliggende udkast til KKM ikke forekom foreneligt med UNESCO's princip om fri udveksling af ideer og viden. Desuden fremhævede hun uddannelse og alfabetisering som UNESCO's fokuspunkter.

Indiens minister for udvikling af menneskelige ressourcer, Arjun Singh, støttede et fortsat fokus på EFA på linie med Dakar-målene. Endvidere så man positivt på den nyligt etablerede fond for Afrikas kulturarv og oplyste, at Indien bidrog med 30.000 USD. KKM ansås som udtryk for et af UNESCO's grundlæggende mandater, og man anbefalede en vedtagelse af konventionen.

Canadas minister for frankofone forhold, Jacques Saada, lagde særligt vægt på kulturel mangfoldighed og Canadas ønske om vedtagelse af KKM. Brasilien blev repræsenteret af landets undervisningsminister, Fernando Haddad, som ligeledes lagde vægt på vedtagelsen af KKM. Han påpegede desuden det tætte bånd mellem Brasiliens politik og UNESCO's uddannelsesprogrammer. Afslutningsvis fremhævede han UNESCO's ledende rolle som intellektuel og moralsk organisation på den internationale scene.

Langt størsteparten af talerne kom ind på fejringen af UNESCO's 60 år. UNESCO er mere nødvendig end nogensinde, hed det. Især mange afrikanske lande udtrykte overstrømmende taknemmelighed overfor organisationen og dens generaldirektør, andre lande var mere konstruktivt kritiske, især i forhold til anvendelsen af UNESCO's ressourcer. Det var en udbredt opfattelse, at UNESCO trængte til en pause m.h.t. at udarbejde normative instrumenter.

Samtlige afholdte taler optrykt i *Verbatim Records*, der blev udsendt løbende under Generalkonferencen. Dokumenterne er desværre ikke tilgængelige på UNESCO's hjemmeside.

Generaldirektørens svar

Efter talerne fulgte Generaldirektør Koïchiro Matsuuras svar. Generaldirektøren pegede på tre af UNESCO's kerneområder som særligt aktuelle på den internationale scene: 1) dialog mellem civilisa-

tioner, kulturer og religioner, 2) kapacitetsopbygning gennem uddannelse, videnskab og kommunikation i forbindelse med katastrofeberedskab og 3) UNESCO's reformarbejde. Generaldirektøren anså ungdommen for en væsentlig medspiller i UNESCO's arbejde for dialog gennem uddannelse og kommunikation. I den forbindelse pegede han på FN's tiår for uddannelse for bæredygtig udvikling. Oprettelsen af tsunami-advarselssystemet fremhævedes som et eksempel på, hvad UNESCO's brede mandat kan bruges til, bl.a. katastrofeberedskab. Reformarbejdet burde indebære mål om effektiv og synlig indflydelse på landeniveau, herunder hensyntagen til hvert FN-organs kernekompetencer og kapacitetsstyrkelse af UNESCO's medarbejdere. Generaldirektøren takkede Danmark for det betydelige, forhøjede bidrag til UNESCO.

Generaldirektøren vil arbejde for en mere resultatorienteret implementering af godkendte programmer ved at forsyne Styrelsesrådet med en resultatbaseret rapport hvert halve år. Endvidere ytrede Generaldirektøren ønske om reel vækst i budgettet ved næste generalkonference.

Til de mange taleres fremhævelse af uddannelse som organisationens højeste prioritet understregede Generaldirektøren, at UNESCO's vigtigste mission er at sikre kvalitetsuddannelse for alle. Der er risiko for, at flere af Millennium- og Dakar-målene for 2015 ikke nås. UNESCO's Institut for Statistik (UIS) blev fremhævet som et godt redskab for en mere resultatbaseret *policy-making*, som ligeledes kan benyttes i andre af organisationens sektorer. Desuden bemærkede Generaldirektøren flere landes tilfredshed med *Associated Schools Project* (ASP), og man vil se nærmere på mulighederne for at styrke ASP-netværket. På alfabetiseringsområdet lagdes vægt på yderligere Syd-Syd samarbejde.

I forhold til UNESCO's aktiviteter inden for naturvidenskab blev projektet for vand og økosystemer fremhævet som havende høj prioritet. Desuden støttede mange lande programmet for grundlæggende videnskab (*Basic Sciences*), som Generaldirektøren vurderede ville kunne blive en større innovativ mekanisme på den internationale scene. På området for sociale og humane videnskaber fremhævede Generaldirektøren, udover støtten til deklARATIONEN om bioetik, sit ønske om, at etik bør inspirere flere af UNESCO's programmer og aktiviteter. Desuden påpegede Generaldirektøren det ønskelige i etablering af en arbejdsgruppe med det formål at gennemgå videnskabssektorens programmer og præsentere en rapport til Styrelsesrådet.

Hvad angår kultursektorens aktiviteter så Generaldirektøren positivt på forslaget om at etablere en fond for Afrikas kulturarv og takkede Indien og Belgien for deres bidrag til formålet. Generaldirektøren opfordrede til, at man ved drøftelserne om KKM arbejdede for at finde den løsning, som organisationen kunne være bedst tjent med.

Inden for kommunikation og information fremhævede Generaldirektøren UNESCO's verdensrapport om videnssamfund. Generaldirektøren fremhævede, at UNESCO havde formået at fastholde sin ledende rolle inden for udtryksfrihed. Desuden nævnte Generaldirektøren organisationens indsats for at fremme adgang til information for især rurale og marginaliserede grupper. I øvrigt ville man fremme samarbejdet mellem sektorerne ved at styrke ICT's tværgående rolle.

Endelig pegede Generaldirektøren på Afrikas specielle situation, hvor der er særlig stor risiko for, at henholdsvis Dakarmålene om uddannelse til alle i 2015 og Millennium Development Goals (MDG-målene), som også skal være opfyldt i 2015, ikke bliver nået. Afrika får derfor ekstra høj prioritering, og man vil igangsætte tre initiativer i Afrika vedrørende uddannelse af lærere, alfabetisering og kampen mod HIV/AIDS.

Afslutningsvis gjorde Generaldirektøren opmærksom på, at arbejdet med at styrke kapaciteten på kontorerne uden for hovedsædet fortsætter. Desuden skal samarbejdet med nationalkommissionerne forstærkes. Målet er at opnå en synlig effekt på landeniveau, som kan bidrage til anerkendelsen af UNESCO's vigtige rolle.

Plenumbeslutninger i forbindelse med vedtagelse af rapporterne fra programkommissionerne

Ved tidligere generalkonferencer har den afsluttende rapportvedtagelse i Plenum oftest været en formsag. Alle medlemslande har deltaget i kommissionsarbejdet, og genåbning af debatter har kun fundet sted i de meget få tilfælde, hvor der ikke er opnået enighed. Ved denne Generalkonference traf Plenum de afgørende beslutninger om rotation til valg til Styrelsesrådet (behandlet i Kommission I) og om KKM (behandlet i Kommission IV) samt om budgetloftet (Den administrative Kommission).

Indstillinger om budgettet vedtages for de respektive dele af programmet i de seks kommissioner og derefter samlet ved et fællesmøde for alle kommissionerne. Budgettets endelige vedtagelse fandt sted på 33 GCs sidste dag. Der blev - mod sædvane gennem de sidste 22 år - afstemning om budgettet efter ønske fra USA. Til afstemningen deltog 127 stemmeberettigede lande; 126 lande stemte for, og kun USA stemte imod med den begrundelse, at budgettet i for ringe grad havde flyttet ressourcer fra perifere til centrale prioriteringer og endvidere, at budgettet indeholdt midler til opfølgning af KKM, en konvention som de mente ville "*cause more harm than good*".

Programkommission I: Generelle spørgsmål

Resumé: Kommissionen drøftede inden for rammerne af forslaget til Program- og Budget for 2006-2007 en række tværgående emner såsom nationalkommissionernes rolle og "public information" samt programaktiviteter til fordel for Afrika. Herudover drøftedes UNESCO's fremtidige rolle, beskyttelse af UNESCO's navn og logo, brug af sprog i UNESCO samt bestemmelser for de to kategorier af UNESCO-institutter, der eksisterer. Det mest kontroversielle emne blev forholdet mellem organisationens styrende organer, hvor det lykkedes at få vedtaget størstedelen af en række anbefalinger om forbedrede og mere effektive arbejdsmetoder - om end i udvandet form. Det lykkedes herunder at få vedtaget en konsultation blandt valggrupperne om en rotationsordning for medlemskab af Styrelsesrådet, sådan at flere lande skulle få mulighed for sæde i Styrelsesrådet.

Kommissionens arbejdsperiode

Kommissionen holdt 11 møder fra den 11. oktober til og med den 17. oktober.

Kommissionen godkendte sin rapport den 19. oktober og plenum godkendte rapporten og de deri indeholdte resolutionsforslag den 20. oktober.

Kommissionens bureau

Formand: Ms Bhaswati Mukherjee (Indien)
Viceformænd: Azerbajjan, Barbados, Djibouti, Mauretanien
Rapportør: Danmark

Kommissionens danske delegerede

Hjørdis Dalsgaard (rapportør) og Irene Hølse, nationalkommissionen/Undervisningsministeriet, Vibeke Sandholm Pedersen, Udenrigsministeriet, Torben Krogh og Joan Briesemeister, Den danske UNESCO-nationalkommission.

Dokumentation

Draft report of Commission I, 33 C/81

Link: <http://unesdoc.unesco.org/images/0014/001415/141567e.pdf>

Punkt 3.2 - Udkast til *Medium Term Strategy 2008-2013* (dok. 34 C/4)

UNESCO havde som oplæg til diskussion af dette punkt på 33 GC stillet en række spørgsmål, som medlemslandene i deres indlæg blev bedt om at forholde sig til. (Se bilag 5). Spørgsmålene skulle fungere som oplæg til diskussion for samtlige kommissioner under drøftelserne af ovennævnte punkt.

Debatten blev indledt med et oplæg fra chefen for UNESCO's kontor for strategisk planlægning, Hans d'Orville. Han opfordrede landene til især at forholde sig til målet for UNESCO's fremtidige virke, en revision af UNESCO's mission og funktioner samt de nødvendige ressourcer for, at UNESCO kan udfylde sin rolle. D'Orville understregede vigtigheden af, at UNESCO klart definerer sin rolle i et FN system under omstrukturering.

29 medlemslande tog ordet. Debatten viste bred opbakning til den foreslåede resolution (33 C/COM. I, II, III, IV, V/DR2) fremsat af 25 - og yderligere støttet af 12 - lande om struktur for den kommende C/4. Hovedprincipperne i denne resolution er at sikre samarbejde mellem sektorerne i UNESCO og et tættere link mellem C/4 og C/5, dvs. hhv. den seksårige strategi og de toårige programmer og budgetter. Endvidere opfordrer resolutionen til, at UNESCO benytter sig af FN-systemets *Results Based Management* (RBM), og at UNESCO inddrager medlemsstaterne og national-

kommissionerne i så høj grad som muligt ved forberedelse af det kommende C/4. Her fremhævede de fleste medlemslande nødvendigheden af at inddrage alle relevante parter så tidligt som muligt. Ligeledes pegede landene på, at UNESCO burde begrænse antallet af spørgsmål i spørgeskemaet og formulere spørgsmålene klart og præcist for at opnå en så høj besvarelsesprocent som muligt. Det danske indlæg ses i bilag 6.

Punkt 3.1 - Program og Budget for 2008-2009 (dok. 34 C/5)

Hans d'Orville indledte debatten med et oplæg, hvor han lagde vægt på, at 34 C/5 må forberedes i lyset af rammerne for 34 C/4, da Program og Budget for 2008-2009 vil udgøre det første af de tre toårige perioder i den kommende *Medium-Term Strategy*.

21 medlemslande deltog i den efterfølgende debat. Der var generel tilfredshed med forslaget til Program og Budget for 2008-2009, da dokumentet er blevet klarere og mere enkelt. Det blev dog samtidig slået fast, at medlemslandene forventer yderligere forbedringer, da dokumentet endnu er alt for langt og ikke særligt brugervenligt. Nogle delegationer udtrykte bekymring over dokumentets fremstilling af ekstrabudgettære midler; disse skal bidrage til at skærpe og uddybe de prioriteringer, der er vedtaget for det regulære program og budget. Der blev udtrykt ønske om bedre evaluering af igangværende programmer og behovet for at indføre begrænset varighed (*sunset clauses*). Antallet af flagskibe blev kommenteret, og flere medlemsstater argumenterede for en reduktion - evt. ét flagskib pr. program.

Der blev endvidere med konsensus vedtaget en resolution om videreudvikling af en deklARATION og handlingsplan for *Sustainable Development of Small Island Developing States* (33 C/COM. I, II, III, IV, V/DR.1).

Punkt 4.2 - Program og Budget for 2006-2007 (dok. 33 C/5)

Dette punkt blev behandlet i følgende underemner:

Del II.A: UNESCO's Institut for statistik

Del II.B: *Participation Programme*

Del II.C: *Programme Related Services*

Del III.A: *External relations and cooperation*

Den assisterende generaldirektør for sektoren for eksterne relationer og samarbejde, Ahmed Sayyad, oplyste, at hans sektor er blevet beskåret 12% i 33 C/5 grundet nul nominel vækst i det samlede budget. Ikke desto mindre var det lykkedes at bevare tildelingen af midler til sektoren for nationalkommissionerne.

Ni lande tog ordet under del II. A vedrørende UNESCO's Institut for statistik (UIS). Der var bred opbakning til instituttets arbejde med kapacitetsopbygning på nationalt niveau. Der blev dog også givet udtryk for bekymring over, at UIS' data i nogle tilfælde afviger fra medlemslandenes. Vigtigheden af tættere samarbejde mellem UIS, andre UNESCO-institutter og UNESCO's hovedkvarter blev understreget. Kommissionen vedtog UIS' rapport for 2003-4 og bevillingen på 9,02 mio. USD til UIS for 2006-7. Kommissionen vedtog endvidere 33 C/DR8 fremsat af Frankrig om UIS' samarbejde med UNESCO's *Institute for Education*, hvor UIS skal være statistisk *observatory* i forbindelse med anerkendelse af ikke formel og u-formel uddannelse i medlemslandene. Det blev præciseret, at dette forslag ikke har nogen budgetmæssige konsekvenser.

UNESCO's *Participation Programme* (PP) yder gennem nationalkommissionerne økonomisk og anden støtte til UNESCO-aktiviteter i medlemslandene. Budgettet for programmet var i 2004-2005 på 23

mio. USD, men var foreslået nedsat til 20 mio. USD i 33 C/5 - bl.a. som følge af nul nominal vækst i UNESCO's samlede budget. Derudover havde UNESCO's Sekretariat foreslået, at det antal projekter, et land kan søge om støtte til, reduceres fra 12 til 10. Endvidere opfordredes OECD-lande til at lade PP være et program til gavn primært for udviklingslandene. At dette program dog er vigtigt for de fleste nationalkommissioner afspejledes bl.a. af, at 50 lande deltog i debatten. Alle lagde vægt på PP's betydning for UNESCO's synlighed i medlemslandene, og flere OECD-lande understregede, at PP netop bør være for alle - ikke kun for udviklingslandene. Endvidere udfører en lang række af nationalkommissionerne i den vestlige verden meget ofte *Participation Projects* til gavn for udviklingslandene. Den foreslåede beslutningstekst blev med mindre ændringer vedtaget med et budget på 20 mio. USD i 2006-7.

Under del II. C om *programme related services* diskuteredes: 1) koordinering af programaktiviteter til fordel for Afrika, 2) stipendieprogrammet (Fellowships Programme), 3) *public information* 4) strategisk planlægning og programmonitorering samt 5) forberedelse og monitorering af budgettet.

Under drøftelserne af programaktiviteter til fordel for Afrika gav samtlige lande udtryk for støtte til UNESCO's arbejde i Afrika, herunder bestræbelser på at nå målene i NEPAD (*The New Partnership for Africa's Development*) og *Millennium Development Goals*. Det foreslåede budget på 4,3 mio. USD blev vedtaget. Endvidere blev tre resolutionsforslag om styrkelse af samarbejdet med hhv. Sudan, Guinea Bissau og Somalia fremlagt. De nordiske lande støttet af Canada foreslog, at der i teksten om Sudan blev indsat en henvisning til situationen i Darfur og vedtagne resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd. Dette modsatte Sudan sig, og der måtte derfor nedsættes en arbejdsgruppe, som kiggede nærmere på teksten. Man endte med et kompromis, hvor Sudan støttes i implementeringen af fredsaftalen med henblik på at løse konflikten i Darfur. Hvad angår resolutionsteksten om Somalia fik Danmark indsat en særlig henvisning til ligestilling mellem kvinder og mænd i forbindelse med fattigdomskæmpelse. Teksten om Guinea-Bissau blev vedtaget uden ændringer.

Under diskussionen om *public information* - UNESCO's arbejde med at opnå større synlighed i offentligheden - fik organisationen megen ros for sin hjemmeside som værende både overskuelig, relevant og hyppigt opdateret. Til gengæld efterlystes en forbedring af UNESCO's mange trykte publikationer; mange af disse burde forkortes og gøres klarere, hvormed et større publikum forhåbentlig også kan nås. Det foreslåede budget på 13,7 mio. USD blev vedtaget.

Hvad angår strategisk planlægning og programmonitorering samt forberedelse og monitorering af budgettet gav medlemslandene udtryk for behov for at kæde fremtidige programaktiviteter sammen med evalueringer. Flere pegede på *results-based programming, management and monitoring* og behov for øget fokusering af programaktiviteterne. De foreslåede budgetter på hhv. 6,3 og 4,3 mio. USD blev vedtaget.

Under del III.A. om *External Relations and cooperation* diskuterede Kommission I primært nationalkommissionernes og UNESCO-klubbers rolle. Nationalkommissionerne blev af samtlige talere fremhævet som afgørende for UNESCO's synlighed, partnerskaber med civilsamfundet samt for implementering og evaluering af programmer. Det blev understreget, at nationalkommissionernes spiller en vigtig rolle i forbindelse med de regionale konsultationer om det kommende Program og Budget (34 C/5) og den kommende seksårige strategi (34 C/4). Nogle lande mente, man burde involvere nationalkommissionerne yderligere i forbindelse med decentraliseringsprocessen, andre lande ønskede nationalkommissionernes operationelle kapacitet styrket.

Hvad angår UNESCO-klubber stillede flere lande opklarende spørgsmål til mødet i sommeren 2005 i *World Federation of UNESCO Clubs* (WFUCA). Det blev oplyst, at rapporten fra WFUCA's møde var under færdiggørelse og snart ville blive distribueret. Nogle lande satte endvidere spørgsmålstegn ved betydningen af og indholdet i disse klubbers arbejde. Det foreslåede budget på 19,8 mio. USD blev vedtaget.

Punkt 5.21 - Refleksioner over UNESCO's fremtid (dok. 33 C/COM.I/DR.5)

Baggrunden for dette dagsordenspunkt var en resolutionstekst fremsat af Iran, Afghanistan, Japan, Indien, Indonesien og Pakistan. Forslaget indebar en nedsættelse af en arbejdsgruppe, som sammen med Generaldirektøren og præsidenten for Generalkonferencen skulle reflektere over UNESCO's fremtid. Arbejdsgruppen skulle bestå af 18 deltagere. UNESCO's Sekretariat meddelte, at Generaldirektøren støttede initiativet, og at der kunne afses penge fra Generalkonferencens budget.

I alt 38 lande tog ordet i debatten og var enten stærkt tilhængere af initiativet eller lodret imod. Resultatet blev en konsensustekst, hvor der pegedes på behovet for en refleksion over og redegørelse for UNESCO's kernekompetencer samt en klar definition af UNESCO's plads og funktioner i FN systemet og præcisering af UNESCO's ledende roller. Generaldirektøren skal, sammen med præsidenten for Generalkonferencen og formanden for Styrelsesrådet, igangsætte en global konsultation om UNESCO's fremtid - og så vidt muligt inden for allerede eksisterende rammer, såsom de regionale konsultationer om *Medium-Term Strategy 2008-13* (34 C/4) og det kommende Program og Budget for 2006-2007 (34 C/5) samt de permanente delegationer, nationalkommissionerne, andre FN-organisationer og NGO'er. Forud for dette skal Generaldirektøren forberede et diskussionspapir, hvor bl.a. anbefalingerne fra *Task Force on UNESCO in the Twenty-first Century* inddrages. Resultaterne af disse konsultationer skal inkluderes i forberedelsen af 34 C/4, og Generaldirektøren skal aflægge rapport om arbejdet på den 34. Generalkonference i 2007.

Punkt. 6.1 - Rapport fra ad hoc arbejdsgruppen om forholdet mellem UNESCO's tre styrende organer (dok. 33 C/17) og punkt 6.5 - Styrelsesrådets størrelse

Disse to dagsordenspunkter blev behandlet sammen, da Styrelsesrådets størrelse var én af de ting, arbejdsgruppen skulle kigge på. Ad hoc arbejdsgruppen (benævnt Omolewa-gruppen efter sin formand) blev nedsat på et nordisk forslag på UNESCO's 32. Generalkonference i 2003. Omolewa-gruppen fik til opgave at komme med forslag til reform af arbejdet i og samspillet mellem UNESCO's tre styrende organer: Generalkonferencen, Styrelsesrådet og UNESCO's Sekretariat. Dette skete i en erkendelse af, at der var sket meget små fremskridt siden foregående Generalkonference i 2001. Omolewagruppen havde fremsat 26 anbefalinger.

I alt 59 lande deltog i debatten. Her blev det klart, at der ikke umiddelbart kunne opnås konsensus. Der var især uenighed om følgende punkter:

- Varighed og organisering af Generalkonferencen, herunder forslaget om afholdelse af alle valg i starten af konferencen for at undgå, at valgtaktiske hensyn overskygger diskussionen på konferencen.
- Reduktion af antallet af dagsordenspunkter for at sikre en mere fokuseret debat og en mere policy-skabende funktion for generalkonferencen. De fleste lande var enige i, at der var for mange dagsordenspunkter, men var på den anden side ikke interesserede i at opgive muligheden for selv at fremsætte dagsordenspunkter.

- Forslaget om indførelse af fireårige programperioder mod de nuværende toårige. De fleste lande ønskede at bevare den nuværende toårige programperiode.
- Reduktion af antallet af medlemmer i Styrelsesrådet, som med sine nuværende 58 medlemmer er en relativt tung konstruktion, samt øget rotation af medlemmerne i Styrelsesrådet. Dette var landene enten stærke tilhængere af eller kraftigt imod, og ikke mindst en reduktion af Styrelsesrådets størrelse mødte stor modstand - der var uenighed om, hvorvidt Styrelsesrådets størrelse påvirker dets evne til at diskutere på hensigtsmæssig vis og tage beslutninger. Forslaget om en reduktion af Styrelsesrådets størrelse og udarbejdelse af et rotationssystem var af de nordiske lande, Australien og Canada fremsat i et beslutningsforslag (33 C/COM.I/DR.3). Flere lande talte varmt for indførelse af en rotationsordning, herunder Storbritannien, Mexico og Sydafrika, mens andre - f.eks. USA, Den Russiske Føderation, Indien, Brasilien og Frankrig - var stærkt imod.

Det lykkedes at få vedtaget størstedelen af Omolewa-gruppens anbefalinger - om end i en noget udvandet form. Forslaget om reduktion af Styrelsesrådets størrelse måtte helt tages af bordet, men det lykkedes til gengæld at vedtage konsultationer blandt valggrupperne om indførelsen af et rotationssystem for medlemskab af Styrelsesrådet. Dette ses af mange - især de mindre - lande som et vigtigt skridt mod opnåelse af en mere retfærdig fordeling af pladserne i Styrelsesrådet, hvor flere af de større lande nærmest har permanent sæde på bekostning af de mindre lande.

Punkt 6.3 - Principper og retningslinier for etablering af UNESCO-institutter/centre (Kategori 1) og institutter/centre anerkendt af UNESCO (Kategori 2) (dok. 33 C/19)

UNESCO-institutter og centre deles op i to kategorier:

- Kategori 1, som er egentlige UNESCO-institutter/centre, dvs. ledes af en ansat fra UNESCO's hovedkvarter, benytter UNESCO's navn og logo og bidrager direkte til forberedelse og implementering af UNESCO's programmer (C/4 og C/5). Der er 11 kategori 1 institutter.
- Kategori 2, der defineres som værende anerkendt af UNESCO (*under the auspices of UNESCO*). Kategori 2 institutter er ikke juridisk set en del af UNESCO, men knyttes til UNESCO via aftaler, som godkendes af Generalkonferencen. Januar 2005 var der 21 kategori 2 institutter og centre.

I dokument 33 C/19 opridses forslag til en overordnet politik for UNESCO-institutter og centre - såvel kategori 1 som 2. Blandt andet foreslås indsat en såkaldt *sunset clause*, som indebærer, at fortsættelsen af alle kategori 2 institutter og centre skal vurderes, hver gang en ny seksårig strategi (C/4) vedtages. I dokument 33 C/93 har UNESCO's juridiske rådgiver kommenteret disse retningslinier, principper og kriterier.

I alt 20 lande deltog i debatten. Det blev fremhævet, at målsætningen for alle UNESCO-institutter og centre - uanset kategori - bør være i overensstemmelse med UNESCO's programprioriteringer. Der skal derfor tages nøje stilling til oprettelse af nye kategori 2 institutter og centre. UNESCO's Sekretariat gjorde opmærksom på, at én af etableringsprocedurerne for et kategori 2 institut/center netop er et obligatorisk *feasibility study*. Dokument 33 C/19 blev vedtaget med få ændringer.

Punkt 6.6 - Brug af sprog i UNESCO (dok. 33 C/COM.I/DR.2)

Baggrunden for dette dagsordenspunkt var en resolutionstekst fremsat af Panama - som formand for den latinamerikanske og caraibiske gruppe - og Spanien. Teksten blev herudover støttet af 16 lande. I teksten understreges, at UNESCO's seks arbejdsprog er arabisk, kinesisk, engelsk, fransk, russisk og spansk. Dette bør - ifølge resolutionsteksten - præciseres i UNESCO's administrative manual fra den 8. marts 1984. Det blev i den efterfølgende debat, hvor 17 lande tog ordet, forklaret, at man især var

utilfreds med, at det på mange af de mellemstatslige ekspertmøder kun har været muligt at bruge sprogene fransk og engelsk. Resolutionsteksten blev vedtaget.

Punkt 9.2 - Beskyttelse af UNESCO's navn og logo i medlemslandene (dok. 33 C/65)

Den assisterende generaldirektør, Françoise Rivière, oplyste, at UNESCO's Sekretariat på Styrelsesrådets opfordring havde udarbejdet et sæt retningslinier for brug af UNESCO's logo i medlemslandene. Disse retningslinier, som skal styrke både beskyttelsen og synligheden af UNESCO's navn og logo, var blevet diskuteret af Styrelsesrådet på det 171. og det 172. møde.

25 medlemslande tog ordet i den efterfølgende debat, hvor flere lande pegede på behov for udveksling af *best practise* som supplement til juridiske regler. Medlemslandene efterlyste også vejledning fra UNESCO's Sekretariat med henblik på brug af reglerne, herunder etablering af et *focal point* i UNESCO's Sekretariat.

Kommissionen vedtog med enkelte ændringer de generelle principper for sådanne retningslinier som anført i dokument 33 C/65. Kommissionen anbefalede, at Generaldirektøren fortsætter sine konsultationer med de relevante parter, især vedrørende medlemslandenes og nationalkommissionernes rolle. Generalkonferencen delegerede endvidere til Styrelsesrådet at vedtage den endelige version af retningslinierne - om muligt på det 174. møde i foråret 2006.

Programkommission II: Uddannelse

Resumé: Inden for rammerne af forslaget til Program- og Budget for 2006-2007 drøftede Kommissionen en række vigtige emner inden for uddannelsesområdet og UNESCO's varetagelse af disse. Retningslinier for kvalitets sikring inden for videregående uddannelse blev vedtaget. Retningslinierne er udarbejdet i et samarbejde mellem OECD og UNESCO. Endelig blev der med konsensus vedtaget en konvention om antidoping inden for sport. Konventionen skulle gerne træde i kraft inden de olympiske vinterlege i 2006. Der var enighed om, at UNESCO's vigtigste opgave er Education for All (EFA), og at UNESCO's rolle i dette arbejde er at være "lead agency". Herudover drøftedes arbejdet med FN's tiår for uddannelse for bæredygtig udvikling, Literacy Initiative for Empowerment (LIFE), Teacher-Training Initiative for Sub-Saharan Africa, Global Initiative on HIV/AIDS and Education samt sammenhængen mellem disse opgaver og EFA, ikke mindst for at kunne opfylde EFAs målene i 2015. Der var opbakning til UNESCO's institutter, som UNESCO bør udnytte mere og bedre. Associated Schools Project Network (ASP-netværket) blev rosende omtalt for sin indsats i UNESCO's arbejde.

Kommissionens arbejdsperiode

Kommissionen holdt otte møder fra den 4. oktober til og med den 10. oktober.

Kommissionen godkendte sin rapport den 15. oktober, og plenum godkendte rapporten og de deri indeholdte resolutionsforslag den 19. oktober.

Kommissionens bureau

Formand: Ms Gun-Britt Andersson (Sverige)
Viceformænd: Venezuela, Palau, Jordan, Letland
Rapportør: Burkina Faso

Kommissionens danske delegerede

Irene Holse og Hjørdis Dalsgaard, nationalkommissionen/Undervisningsministeriet, Mads Meinert, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Hanne Refslund og Peter Schønning, Kulturministeriet, Nils-Georg Lundberg og Thor West Nielsen, Den danske UNESCO-nationalkommission, Peter Brückner, Udenrigsministeriet.

Dokumentation

Draft report of Commission II, 33 C/82

Link: <http://unesdoc.unesco.org/images/0014/001414/141440e.pdf>

Punkt 3.2 - Udkast til Medium Term Strategy 2008-2013 (dok. 34 C/4)

22 medlemslande tog ordet. Der var ligeledes i kommission II bred opbakning til den foreslåede resolution (33 C/COM. I, II, III, IV og V/DR. 2) om struktur for den kommende seksårige strategi 2008-13.

I debatten var der stor tilslutning til UNESCO's overordnede rolle som koordinator for *Education for All* (EFA) og til UNESCO's mere indholdsmæssige opgaver i arbejdet, f.eks. at sikre *right to education* og *quality education*. Flere medlemslande understregede, at det er vigtigt at styrke ungdomsuddannelserne, læreruddannelsen og brugen af IT i uddannelserne. Der blev endvidere udtrykt behov for at integrere de forskellige indsatsområder for dermed at kunne opfylde Dakar-målene og MDG-målene (*Millennium Development Goals*). EFA bør ses i sammenhæng med FN's tiår for uddannelse for bæredygtig udvikling (*Decade of Education for Sustainable Development - DESD*) og FN's tiår for *literacy* samt med øvrige UNESCO-prioriteringer inden for uddannelse og om muligt inden for de øvrige programmer. UNESCO blev opfordret til at styrke samarbejdet med andre dele af FN-systemet, interna-

tionale organisationer og private organisationer. Danmarks indlæg var i overensstemmelse hermed. Danmark påpegede endvidere vigtigheden af en styrkelse af indsatsområderne evt. ved en reduktion i UNESCO's øvrige indsatsområder og de såkaldte flagskibe. Evalueringen af indsatsen – såvel kvalitativt som kvantitativt – er ligeledes vigtig. Der var stor opbakning til ASP-skolenetværket.

Punkt 3.1 - Program og Budget for 2008-2009 (dok. 34 C/5)

16 medlemslande deltog i denne debat om Program og Budget for 2008-2009. Der var generel tilfredshed med forslaget til Program og Budget for 2008-2009 og arbejdet med EFA, DESD og reduktion af analfabetisme. Der blev dog givet udtryk for behovet for yderligere forbedringer, f.eks. ved en mere resultatorienteret programtilrettelæggelse og reduktion i øvrige indsatsområder. En række medlemslande, herunder Danmark, udtrykte ønske om tiltag på tværs af programmerne af hensyn til opfyldelsen af Dakar-målene. I den forbindelse blev der lagt vægt på at inddrage UNESCO's institutioner i arbejdet og på at udbygge UNESCO's samarbejde med andre internationale organisationer. Til illustration nævnte Danmark UNESCO's indsats inden for *literacy* og henledte opmærksomheden på nationalkommissionerne som vigtige samarbejdspartnere.

Man vedtog ligeledes en resolution om at inddrage CONFINTEA VI (*International Conference on Adult Education* i 2009) i arbejdet med *United Nations Literacy Decade* og EFA (33 C/COM. II/DR.1).

Punkt 4.2 - Program og budget for 2006-2007 (dok. 33 C/5 og Add. + Rev.)

Udkast til program og budget for UNESCO's uddannelsessektor (*Major Programme I - Education*) blev vedtaget med anbefalingerne i 33 C/6 og 14 ændringsforslag fremsat af medlemslandene. 52 medlemslande tog ordet. Debatten gav anledning til en række spørgsmål, som blev besvaret af assisterende generaldirektør, Peter Smith.

Debatten viste meget bred tilslutning til UNESCO's reformproces, jf. omtalen under Kommission I, og landene gav overordnet udtryk for tilslutning til programmets indhold. Der var således bred opbakning til arbejdet med *Education for All* (EFA) og UNESCO's rolle som *lead agency*, men mange lande efterlyste en sammenhæng med programmets øvrige initiativer, f.eks. DESD. Endvidere understregede mange lande vigtigheden af at støtte *Literacy Initiative for Empowerment (LIFE)*, *Teacher-Training Initiative for Sub-Saharan Africa*, *Global Initiative on HIV/AIDS and Education*, *quality education* samt uddannelse af lærere. UNESCO blev opfordret til at intensivere samarbejde med andre internationale organisationer med henblik på at nå EFA-målene i 2015 og klargøre UNESCO's rolle i implementeringen af DESD. Danmarks indlæg (se bilag 7) var i overensstemmelse hermed, og Danmark tilføjede, at det samlede program og budget skal afspejle, at EFA er UNESCO's vigtigste indsatsområde. Der er derfor et behov for fokusering af UNESCO's indsats. Danmark støttede UNESCO's arbejde med bekæmpelsen af analfabetisme og gjorde opmærksom på, at Danmark derfor under punkt 5.18 om *Education for All* ville fremsætte et beslutningsforslag om kampen mod analfabetisme og nødvendigheden af at involvere alle aktører, herunder den private sektor.

Der var en markant opbakning til *Associated Schools Project Network* (ASP-netværket). ASP-netværket blev fra alle sider rost som ét af de vigtigste midler til at opnå synliggørelse af UNESCO i medlemslandene. Danmark opfordrede til, at netværkets rolle i EFA og DESD blev øget.

Medlemslandene bakkede op om UNESCO's institutioner og disses betydning, men mange påpegede behovet for bedre samarbejde og sammenhæng mellem institutionerne samt bedre brug af institutionerne i implementeringen af de forskellige politikker og målsætninger.

Program og Budget for den næste toårige periode blev vedtaget med uændret budgetloft i forhold til foregående periode, dvs. 610 mio. USD. Heraf fik uddannelsessektoren tildelt 107 mio. USD. Udover det ordinære budget blev der vedtaget en pulje til særlige aktiviteter på i alt 25 mio. USD, hvoraf 17 mio. USD øremærkes til EFA. Finansieringen af puljen på 25 mio. USD foreslås at ske via en *special account*, hvor medlemslandene kan indbetale frivillige midler og opfordres til at anvende FN's fordelingsnøgle til fastsættelse af dette ekstrabudgettære bidrag.

Punkt 5.8 - *Quality Provision in Cross-Border Higher Education* (dok. 33 C/42)

Retningslinierne er udarbejdet i samarbejde mellem UNESCO og OECD. Sigtet er at beskytte studerende og andre mod dårlig kvalitet inden for videregående uddannelse og for at styrke medlemslandene i at vurdere kvalitet og relevans for de videregående uddannelser, som tilbydes over landegrænser.

Der var stor støtte til retningslinierne, herunder til deres status som ikke-bindende, men efter indsigelser primært fra Brasilien, Indien, Argentina, Panama, Columbia, Kina og Mexico blev vedtagelsen udtryk for en svækkelse af deres normative kraft, idet UNESCO skal fremme retningsliniernes anvendelse i stedet for at sikre deres anvendelse.

Danmark udtrykte i sit indlæg stor tilfredshed med samarbejdet med OECD og håbede, at samarbejdet kunne udvides til at dække andre områder, da det er vigtigt at sikre kvaliteten af de videregående uddannelser på verdensplan. Danmark støttede det oprindelige forslag, men trods ændringerne er der tale om en meget vigtig vedtagelse på 33 GC. (Se bilag 8).

Punkt 5.23 - Et internationalt charter om traditionel sport og spil (dok. 33 C/59)

UNESCO's Styrelsesråd behandlede på 172. EXB forslag om, at UNESCO skal udarbejde et *charter* om traditionelle sport og spil.

Styrelsesrådet besluttede at opfordre Generalkonferencen til at diskutere sagen på baggrund af en rapport, som Generaldirektøren skulle udarbejde om de aktiviteter, som UNESCO allerede udfører på dette område samt med oplysninger om finansielle og administrative implikationer og tilgængelige midler.

På Generalkonferencen tog medlemslandene Styrelsesrådets indstilling til efterretning. Medlemslandene opfordres til at dele viden om deres traditionelle sportsgrene og spil og bevaringen af disse.

Punkt 8.1 - Konvention om antidoping i sport (dok. 33 C/21)

Konventionen om antidoping inden for sport er en opfølgning på beslutningen fra den 32. Generalkonference om, at UNESCO skulle udarbejde en konvention om antidoping inden for sport. Under dette arbejde har Kulturministeriet koordineret synspunkter med de nordiske landes ressortministerier for idræt samt EU.

Debatten blev indledt med et oplæg fra en repræsentant for Generaldirektøren, Françoise Rivière. 37 medlemslande tog ordet, inden konventionen blev vedtaget enstemmigt af 120 medlemslande, herunder med en tilfredsstillende formulering om finansiering af konventionens fremtidige forvaltning via det ordinære bidrag. Det danske indlæg ved kulturminister Brian Mikkelsen ses i bilag 8.

Med konventionen forpligtes alle landene til at tage passende forholdsregler for at forebygge og bekæmpe doping. Landene pålægges også inden for deres økonomiske formåen at fremme antidopingforskning i samarbejde med idrætten. Idrætsorganisationer, der ikke respekterer de internationale

dopingregler, skal kunne fratages offentlige tilskud. Generalkonferencen godkendte et af den danske kulturminister fremlagte forslag, der har til formål at fremme medlemslandenes ratifikation af konventionen, således at den kan træde i kraft i tide inden de olympiske vinterlege i Torino i februar 2006. [Kulturministeriet ratificerede konventionen inden december 2005.]

5.18 - *Education for All (EFA): assessment and future prospects* (dok. 33 C/COM. II/DR.2-6)

Dagsordenspunktet indledtes med Peter Smiths gennemgang af det vedtagne kommuniké fra rundbordsmødet om EFA den 7.-8. oktober 2005.

Danmark og de øvrige nordiske lande havde ønsket EFA som et særskilt dagsordenspunkt under Generalkonferencen, da rollen som *leading and coordinating agency* for EFA anses for at være en af UNESCO's væsentligste opgaver. Ved at diskutere EFA i kølvandet på rundbordsmødet for ministre, kunne man opnå størst mulig fokus på dette vigtige emne. 22 medlemslande tog ordet under debatten, og alle understregede vigtigheden af en styrket indsats for at nå Dakar-målene i 2015. Der var bred opbakning til UNESCO's rolle som *leading and coordinating agency* for EFA, og UNESCO blev opfordret til mere aktivt at påtage sig denne rolle.

Danmark støttede i sit indlæg (se bilag 8) UNESCO i rollen som koordinator for EFA og pegede på vigtigheden af at se EFA i sammenhæng med DESD og tiåret for *literacy*. UNESCO skal påtage sig den koordinerende rolle inden for samtlige uddannelsesstrin, og der må udarbejdes handlingsplaner og evaluering af disse. Heri indgår især anvendelsen af *Global Monitoring Report* og UNESCO's statistikinstitut. Danmark anbefalede endvidere UNESCO at anvende *EFA Working Group* og *EFA High-Level Group* på en mere effektiv måde: Antallet af medlemmer af *Working Group* bør reduceres for at blive mere operativ og effektiv, mens *High-Level Group* bør opgraderes til reelt at være på højt niveau, så den kan tiltrække fokus fra verdens regeringsledere.

De nordiske lande havde fremlagt et beslutningsforslag under dette dagsordenspunkt, hvor UNESCO's rolle som koordinator præciseres, og hvor samarbejde i det internationale system samt behov for øgede midler understreges. Dette beslutningsforslag blev vedtaget (33 C/COM. II/DR.6 - se bilag 9).

Under dette punkt vedtog Kommission II endvidere et dansk beslutningsforslag om kampen mod analfabetisme for at kunne opfylde Dakar- og MDG-målene med særligt fokus på børn og kvinder samt oprindelige folk og behovet for at involvere alle, herunder også aktører fra den private sektor, f.eks. HCA abc Fonden, for at kunne opfylde Dakar- og MDG-målene i 2015. (33 C/COM. II/DR.4 DR - se bilag 10).

Rundbordsmøde for undervisningsministre: *Education for All*

Rundbordsmødet med deltagelse af 94 ministre blev afholdt den 7.-8. oktober. Den danske udviklingsminister, Ulla Tørnæs, ledede sessionen om *Ressource Mobilisation and Aid Effectiveness for EFA*, der udgjorde én af rundbordsmødets i alt fire sessioner. I mødet deltog fra dansk side endvidere ambassadør Peter Brückner, Dan E. Frederiksen og Vibeke Sandholm Pedersen, Udenrigsministeriet og Hjørdis Dalsgaard, Undervisningsministeriet.

Under rundbordsdrøftelserne om ressourcemobilisering udtrykte en del udviklingslande bekymring for, at de nye tilsagn om øgede bevillinger til udviklingsbistand fra blandt andet EU-landene først ville blive udmøntet i flere bistandsmidler til uddannelsessektoren fra 2010. Donorlandene fremførte

bl.a. vigtigheden af god regeringsførelse og udarbejdelse af nationale uddannelsesplaner af høj kvalitet. Men flere donorlande gav også udtryk for villighed til at overveje at finansiere løbende omkostninger som f.eks. lærerlønninger, der traditionelt er blevet anset for at høre under regeringernes ansvar i modtagerlandene.

Resultatet af rundbordsmødet om *Education for All* var et kommuniké, som bl.a. indeholdt følgende hovedpunkter:

- Anerkendelse af uddannelse som en fundamental ret og fælles forpligtelse til opfyldelse af Dakar- og MDG-målene.
- Uddannelse er en væsentlig betingelse for retfærdig og bæredygtig social og økonomisk udvikling.
- Tilfredshed med det øgede samarbejde mellem UNESCO, UNICEF, Verdensbanken, UNDP og UNFPA og de bilaterale donorer.
- Stor tilfredshed med de opnåede resultater mod opfyldelse af målene, især indsatsen inden for grundskoleområdet i sub-Saharan Africa og syd Asien.
- Hastende behov for styrket indsat inden for ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser, herunder kvaliteten af uddannelse.

UNESCO skal bl.a.:

- Arbejde i tæt partnerskab med regeringerne inden for rammerne af de nationale fattigdomsreduktionsstrategier og uddannelsessektorplaner.
- Forbedre rådgivning og bistand til medlemsstaterne i udvikling og implementering af uddannelsessystemet med henblik på at nå EFA-målene og støtte erfaringsudveksling.
- Sikre bedre koordinering på landeniveau, herunder styrke samarbejdet med andre aktører inden for uddannelsesområdet og yderligere udvikle og gennemføre *Joint Action Plans*.
- Styrke rollen som koordinator inden for EFA, herunder *Literacy Initiative for Empowerment, Teacher Training in sub-Saharan Africa, Global Initiative for Education and HIV/AIDS* og inden for *United Nations Literacy Decade* og *Decade of Education for Sustainable Education*.
- Fortsætte reformprocesserne i UNESCO og styrke rollen som *lead agency* og brugen af UNESCO-institutterne i EFA-arbejdet.
- En bedre implementering og anvendelse af *EFA Global Monitoring Report*.

Afslutningsvis opfordres UNESCO's Generaldirektør til at rapportere på opfølgningen af dette kommuniké under den 34. Generalkonference i 2007.

Det vurderes, at kommunikéet, hvortil der blev henvist i den afsluttende rapport fra programkommission II, og det nordiske beslutningsforslag vedrørende EFA vil udgøre et godt udgangspunkt for UNESCO's fremtidige arbejde med EFA. Der er således - også set i lyset af den interne reformproces, der er iværksat i UNESCO - skabt en god platform for UNESCO's kapacitet til at løfte opgaven som international koordinator på EFA-initiativet. (Kommuniké fra rundbordsmødet om EFA ses i bilag 11).

Programkommission III: Videnskab

Resumé: Inden for rammerne af forslaget til Program- og Budget for 2006-2007 drøftede Kommissionen en række vigtige emner inden for videnskabsområdet. Kommissionen anbefalede nedsættelse af en arbejdsgruppe til gennemgang af begge videnskabelige programmer. Et spinkelt flertal anbefalede igangsætning af et udredningsarbejde om en etisk adfærdskodeks for videnskabsmænd. Kommissionen vedtog enstemmigt et nyt normativt instrument, en universel deklaration om bioetik og menneskerettigheder. Kommissionen vedtog at anbefale indstiftelse af Verdens Filosofidag den tredje torsdag i november måned. Afslutningsvis omtales rundbordsmødet om grundlæggende videnskab.

Kommissionens arbejdsperiode

Kommissionen holdt ni møder fra den 7. oktober til og med den 12. oktober.

Kommissionen godkendte sin rapport den 17. oktober, og Plenum godkendte rapporten og de deri indeholdte resolutionsforslag den 19. oktober.

Kommissionens bureau

Formand: Julius Oszlanyi (Slovakiet)
Viceformænd: USA, Uruguay, Iran, Sudan
Rapportør: Kenya

Kommissionens danske delegerede

Mads Meinert, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Ole Hartling og Jens Jørgen Gaardhøj, Den danske UNESCO-nationalkommission.

Dokumentation

Draft report of Commission IV, 33 C/84

Link: <http://unesdoc.unesco.org/images/0014/001415/141500e.pdf>

Punkt 3.2 - Udkast til medium Term Strategy 2008-13 (dok. 34 C/4) og herunder nordisk-britisk beslutningsforslag om gennemgang af UNESCO's videnskabssektorer

29 lande deltog i debatten, hvor FN's tiår for uddannelse for bæredygtig udvikling blev fremhævet som et område, hvor UNESCO's komparative fordel kunne manifestere sig. Ud fra en voksende erkendelse af videnskabens rolle i kampen mod fattigdom m.v foreslog de nordiske lande og Storbritannien, at der skulle foretages en gennemgang (*review*) af hele videnskabsarbejdet i UNESCO. Dette omfatter Programområderne II (naturvidenskab) og III (samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber). Gennemgangen skal udføres af en geografisk repræsentativ ekspertgruppe, som skal definere og afgrænse UNESCO's mandat inden for de videnskabelige områder. Arbejdsgruppen skal starte hurtigst muligt, da resultatet har indvirkning på den *Medium-Term Strategy*, der er under udarbejdelse. Arbejdet finansieres via omfordelinger inden for det ordinære budget. Danmark fremhævede i sit indlæg tillige støtte til *Basic Sciences*. (Se bilag 12).

Punkt 4.2 - Program og Budget for 2006-2007. Programområde III og II (dok. 33 C/5)

31 lande deltog i debatten om Programområde III heriblandt Danmark, som i sit indlæg gav udtryk for bekymring over det afsatte beløb til sektoren for *Social and Human Science* - 5% af UNESCO's samlede budget - som er reduceret i forhold til 32 C/5 (se bilag 12). Danmark pegede ligeledes på reduktion i budgettet for naturvidenskabssektoren i debatten om Programområde II, hvor i øvrigt 48 lande tog ordet.

Punkt 8.2 - Udkast til deklARATION om Universelle Normer for Bioetik (dok. 33 C/22)

International Bioethics Committee (IBC), hvori Ole Hartling har sæde, afleverede et udkast til deklARATION i februar 2005. Ved april mødet blandt regeringsrepræsentater i *Intergovernmental Bioethics Committee* (IGBC) kunne der imidlertid ikke skabes tilslutning til IBC's forslag. USA ønskede ikke at inkludere biosfæren (miljø) og referencer til *social responsibility* og *sharing of benefits*. De tog ligeså afstand fra alle implementeringsprincipper. Helt frem til juni 2005, var deklARATIONENS skæbne uvis. (Se Danmarks indlæg i bilag 12).

Formanden for IGBC, uruguayaner, *Pablo Sader*, havde lagt stort diplomati i sagen. Det afsluttende møde i IGBC fandt sted den 20.-24. juni. Her gik det langt bedre end ved april mødet. *Pablo Sader* løste modviljen (især fra USA) mod et bredere sigte for deklARATIONEN ved at erkende, at der er to skoler: 1) som kun anerkender, at bioetik drejer sig om sundhed, medicin og sundhedsvidenskab, og 2) som sætter bioetik ind i en *social and environmental* kontekst.

Ved mødet i juni blev det tydeliggjort af Generaldirektøren, at der er tre hovedformål med deklARATIONEN: 1) vejledning for stater med henblik på lovgivning og politik, 2) rammer og principper for individer, grupper og institutioner og 3) fremme af dialog og debat i samfundene. Det har fået betydning for den endelige formulering af deklARATIONENS formål, som nu peger på 1) "to what" og 2) "to whom".

Titlen ændredes (som foreslået af IBC) i forhold til den oprindelige (se overskriften) til: *Universal Declaration on Bioethics and Human Rights*. I præamblen er det fremhævet, at deklARATIONEN skal være konsistent med national og international lovgivning i overensstemmelse med menneskerettigheds-erklæringerne. DeklARATIONEN blev vedtaget med akklamation.

Forud havde der været 51 indlæg, der alle støttede en vedtagelse uden rettelser. Mange indlæg var korte og udtrykte blot støtte. Danmarks indlæg var nr. 48, og det var tydeligt, at det ville være absurd at søge *amendments* gennemført på nuværende tidspunkt, især da de (som nævnt ovenfor) under alle omstændigheder ville være af mindre omfang. Fra debatten skal fremhæves:

- a) USA anså det for vigtigt, at deklARATIONEN byggede på *fundamental freedoms*, og at den fremhævede respekt for *human life* og begrebet *human dignity*. De syntes ikke UNESCO var det bedste sted at lave en sådan deklARATION, og da de altid selv arbejdede efter etiske principper i deres lovgivningsteori og -praksis, anså de præambelens henvisning til *domestic law* som afgørende. De syntes, deklARATIONEN havde mange mangler, men ville alligevel anbefale vedtagelse.
- b) Belgien havde problemer med artiklerne om samtykke (6), samtykke fra personer, der ikke er kapable hertil (7) og regeringernes ansvar på det sundhedsmæssige område (14).
- c) Flere spansk-talende lande fremhævede, at den spanske tekst ikke fulgte tidligere deklARATIONERS sprogbrug i oversættelsen af den engelske "should". (Generaldirektørens repræsentant, *Pierre Sané*, lovede at undersøge og forbedre dette).
- d) Tyskland gav i et længere indlæg udtryk for problemer med artikel 4 (om skade på individer), 7 (samtykke) og 9 (fortrolighed). Hvad angår forskning på patienter/personer, som ikke er i stand til at give samtykke og ud fra den tyske historie med naziekspirimenterne måtte man forstå, at Tyskland var umådelig ømtålelig mht. eksperimenteren uden samtykke.

Punkt 5.11 – *Proclamation of a World Philosophy Day*. (Proklamation af Verdens Filosofidag) (dok. 33 C/45).

28 medlemslande tog ordet, og beslutningsforslaget blev vedtaget. Debatten forløb i to spor: 1) Der er for mange dage, år og årtier at markere. 2) UNESCO er FN's intellektuelle organisation. Tænkning og filosofi er selve grundlaget for hele UNESCO's arbejde. Verdens Filosofidag (*Philosophy Day*) blev berammet til den tredje torsdag i november.

Punkt 5.28 – *International Code of Ethics for Videnskabsmænd* (dok. 33 C/64)

Under dette punkt drøftede man Generaldirektørens rapport om *the advisability of elaborating and international declaration on science ethics to serve as basis for an ethical code of conduct for scientists* straks efter vedtagelsen af bioetikdeklarationen. Danmark fremhævede, at titlen burde revideres. Der skal sigtes mod *science* ikke *scientists*. I øvrigt støttedes tanken bag forslaget. Det vedtoges med et spinkelt flertal at anmode Generaldirektøren om i samarbejde med COMEST (*Committee on the Ethics of Science and Technology*) at udarbejde et *feasibility study* om en international deklARATION om videnskabelig etik.

Rundbordsmødet om grundlæggende videnskab: *Basic Sciences*

I mødet den 13.-14. oktober deltog ministre og delegerede. Fra Danmark deltog Mads Meinert, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling og Jens Jørgen Gaardhøje, Den danske UNESCO-nationalkommission. Rundbordsmødets hovedtema var *The Science Lever for Development*.

Generaldirektøren fremhævede i sin åbningstale den videnskabelige fremgangs betydning for at sikre tilfredsstillelsen af grundlæggende menneskelige behov, for at reducere fattigdom og for at beskytte miljøet. Debatten fokuserede på kapacitetsopbygning gennem uddannelse på alle niveauer ved bl.a. at stimulere og inspirere de unge til at værdsætte videnskabens betydning. Der udtryktes bekymring over for hjerneflugt (*brain drain*), som bør modarbejdes gennem øget samarbejde Syd-Syd og Nord-Syd. UNESCO's arbejde for at styrke videnskaberne må, især i udviklingslandene, lægge vægt på bedre adgang til information og videnskabelig litteratur og fremhævelse af forskningens etiske implikationer. På Rundbordsmødet vedtoges et kommuniké, se bilag 13 eller linket: http://portal.unesco.org/TEMPLATE/pdf/sciences_communique_en.pdf

Programkommission IV: Kultur

Resumé: Kulturkommissionens sessioner var i høj grad præget af drøftelsen af konventionsudkastet om kulturel mangfoldighed, både i forbindelse med fastlæggelse af dagsorden og af procedurespørgsmål samt ved selve behandlingen af udkastet, som blev vedtaget med et overvældende flertal. Kommissionen besluttede endvidere, at der skal udarbejdes et standardsættende instrument - en ikke-bindende "declaration of principles" - om kulturelle objekter, som er blevet tvangsforflyttet i forbindelse med 2. Verdenskrig. Det fremlagte resolutionsudkast vedr. støtte af en strategi for fremme af tilbagelevering af stjålen eller ulovligt eksporteret kulturel ejendom blev vedtaget med få ændringer. Endelig vedtog Kommissionen en beslutningstekst om misbrug af religiøse symboler og udtryk, som bl.a. opfordrer UNESCO's Generaldirektør til fortsat at overveje religiøse spørgsmåls placering i UNESCO's aktiviteter med henblik på at fremme respekt for og dialog mellem alle kulturer.

Kommissionens arbejdsperiode

Kommissionen holdt otte møder fra den 13. oktober til og med den 20. oktober.

Kommissionen godkendte sin rapport torsdag den 20. oktober, og Plenum godkendte rapporten og de deri indeholdte resolutionsforslag samme dag sent på eftermiddagen.

Kommissionens bureau

Formand: Mr Jaime Nualart (Mexico)
Viceformænd: Italien, Uzbekistan; Sydafrika, Kina
Rapportør: Libanon

Kommissionens danske delegerede

Peter Schønning og Anne Julie Schmitt Jensen, Kulturministeriet, Svend Poulsen-Hansen, UNESCO-delegationen i Paris samt Lone Wiggers og Henning Camre, Den danske UNESCO-nationalkommission.

Dokumentation

Draft report of Commission IV, 33 C/84

Link: <http://unesdoc.unesco.org/images/0014/001416/141610c.pdf>

Punkt 3.2 - Udkast til *Medium-Term Strategy* for 2008-13 (dok. 34 C/4) og punkt 3.1 - Program og Budget 2008-2009 (dok. 34 C/5)

Under Kulturkommissionens debat af disse vigtige dokumenter, som fastlægger rammerne for UNESCO's arbejde de kommende år, blev det fremhævet, at UNESCO's unikke mandat og kompetence inden for kultur og kulturpolitikker - og dermed organisationens komparative fordel - bør fremstå tydeligere. Materiel og immateriel kulturarv bør fortsat være nøgleprioriteterne. Adskillige lande nævnte synergieffekt i flere sammenhænge, herunder i forholdet mellem landekontorer og hovedsædet samt mellem de to strategiske mål: beskyttelse af kulturarv og fremme af kulturel mangfoldighed. Endvidere blev der peget på yderligere samarbejde mellem sektorerne, og FN's tiår for uddannelse for bæredygtig udvikling blev fremhævet som oplagt til dette. Ligeledes pegedes på aktiviteterne inden for kulturarv, som forbindes til UNESCO's andre sektorprogrammer. I forbindelse med globaliserings kulturelle konsekvenser blev UNESCO's proaktive rolle fremhævet. Hvad angår programmer ønskede flere lande fokus rettet på kulturelle rettigheder, digitalisering af kulturarv, beskyttelse af kulturel ejendom samt ratifikation og implementering af konventionen om ulovlig handel med kulturarv.

Punkt 4.2 - Program og Budget for 2006-2007 (dok. 33 C/5)

Under debatten af dette emne tog 65 lande ordet, og UNESCO's normskabende rolle blev understreget. Hvad angår de normative instrumenter pegede flere lande på, at der nu skal etableres en "instrument-pause", sådan at UNESCO koncentrerer kræfterne på at implementere og følge op på de senere års konventioner og deklamationer inden for kulturområdet.

Punkt 8.3 - Udkast til konvention om kulturel mangfoldighed (dok. 33 C/23)

Kulturkommissionen stemte den 17. oktober 2005 med et overvældende flertal for at anbefale udkast til konvention om kulturel mangfoldighed (*Draft Convention on the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions*). 151 lande stemte for, to lande (USA og Israel) stemte imod, mens to lande (Australien og Kiribati) afstod fra at stemme.

Det forelagte udkast (bilag V i dok. 33 C/23) var blevet til efter tre regeringsekspertmøder (afholdt i perioden december 2003 - maj/juni 2005), hvoraf det sidste møde mundede ud i en kompromistekst med stor opbakning. Forud for den 33. Generalkonference ønskede et stort antal lande, herunder Danmark, således ikke at genåbne teksten, mens et mindretal, herunder USA, til det sidste ønskede at genoptage forhandlingerne om udkastet.

Drøftelsen blev et tilløbsstykke, og forsamlingen var således nødt til at skifte til den største mødesal for at sikre alle en plads. Det var formentlig helt bevidst, at Kommissionens formand insisterede på at behandle punktet på sessionens næstsidste dag, idet forsamlingen ellers med stor sandsynlighed ville have brugt meget mere end en dag på konventionsudkastet.

Behandlingen bestod af: 1) indlæg, 2) afstemning om USA's 28 ændringsforslag (33 C/COM. IV DR.4) 3) afstemning om anbefaling af vedtagelse af selve konventionsforslaget, 4) afstemning om USA's ændringsforslag til det japanske resolutionsforslag og 5) afstemning om det japanske resolutionsforslag (33 C/COM IV/DR.3 Rev.).

1) Indlæg

79 medlemslande, heraf tre på vegne af landegrupper, gav indlæg om konventionsudkastet. Først i rækken var de 15 fremmødte ministre, herefter andre landerepræsentanter, observatører (Vatikanet og Palæstina) og otte NGO'er. Et overvældende flertal af talerne udtrykte stor tilfredshed med, at det var lykkedes at nå frem til en tekst, som samlede næsten alle. Der blev talt om "et historisk skridt", en "balanceret og fornuftig tekst for alle", en tekst som "udfylder et vakuum med hensyn til de kulturelle relationer mellem landene". Det blev bl.a. også understreget, at der var tale om et kompromis, at man med konventionen ikke skulle lukke handelsspørgsmål ind ad bagdøren, og at ophavsretsspørgsmål burde behandles i et andet regi.

Det britiske EU-formandskab gav blandt de første talere efter ministrene et indlæg på vegne af EU-landene samt Bulgarien, Rumænien og Tyrkiet. Bl.a. udtalte formandskabet, at "*The draft text is clear, carefully balanced, consistent with the principles of international law and fundamental human rights, and constitutes a valid framework to protect and promote cultural diversity worldwide, including through international cooperation. We believe that the text should be adopted as it stands by this General Conference. We invite all member states to join in what we believe is this consensus position.*" I indlægget blev det amerikanske forhandlingsteam også takket for dets engagement og store arbejde.

USA henviste bl.a. til, at USA var kommet tilbage til UNESCO med fuld entusiasme, men at forhandlingerne om konventionsudkastet ikke havde været en *open-minded* proces. Den foreliggende tekst var hastet igennem, og den var præget af mange mangler, tvetydigheder og uklarheder. Teksten gav grundlag for protektionisme og var til skade for verdenshandelssystemet og den frie udveksling af varer og tjenesteydelser. Man havde fra USA's side gennem ændringsforslag søgt at forbedre teksten, herunder også sprogligt, men døren var blevet smækket! USA havde herefter søgt at banke på døren, men var ikke blevet lukket ind. Desuagtet var USA stadig villig til at forhandle videre med henblik på at opnå reel konsensus om teksten.

2) Afstemning om USA's 28 ændringsforslag

Behandlingen af de 28 ændringsforslag blev indledt med en længere procedurediskussion, som endte med, at USA's ønske om først at kunne præsentere og dernæst lade forsamlingen stemme om hvert enkelt af ændringsforslagene blev efterkommet. Skønt nogle af ændringsforslagene var sproglige/redaktionelle eller uden større konsekvenser, skulle de mange landes stemmer imod ses som et massivt ønske om ikke at genåbne forhandlingerne om den forelagte tekst. Ingen af ændringsforslagene opnåede flertal, idet der var fra to til seks stemmer for, fra tre til seks lande som afstod fra at stemme, mens resten af landene stemte imod.

3) Afstemning om anbefaling af vedtagelse af konventionsforslaget

Som nævnt stemte 151 lande for, to lande (USA og Israel) imod, mens to lande (Australien og Kiribati) afstod fra at stemme.

4) Afstemning om USA's ændringsforslag til japansk resolutionsforslag

Der stemtes om USA's ændringsforslag til det japanske resolutionsforslag. Afstemningen resulterede i tre stemmer for, 116 stemmer imod, mens tre lande afstod fra at stemme.

5) Afstemning om japansk resolutionsforslag

Med 132 stemmer for, to imod og tre lande, der afstod fra at stemme, blev det reviderede japanske resolutionsforslag vedtaget. Resolutionsteksten sætter konventionsteksten ind i en kontekst og fastlægger bl.a. en fremgangsmåde for afrapportering som led i konventionen. Resolutionen var angivelig vigtig for Japans muligheder for at ratificere konventionen. Det oprindelige resolutionsforslag (33 C/COM. IV/DR.3) havde uden tvivl også haft til formål at få USA med i konsensus; imidlertid mandede forhandlinger mellem især Japan, Canada og EU ud i den reviderede resolutionstekst som ikke kunne støttes af USA.

Den endelige vedtagelse og perspektivering

Efter Kommissionens behandling og vedtagelse af teksten blev konventionen den 20. oktober 2005 vedtaget i Plenum med 148 stemmer for, to stemmer imod (USA og Israel), mens fire lande (Australien, Honduras, Nicaragua og Liberia) afstod fra at stemme.

Med konventionen har kulturområdet for første gang fået sin egen traktat og dermed sin egen plads på den internationale scene. Konventionen fremhæver kulturens betydning og bekræfter staters rettigheder, pligter og muligheder i forbindelse med fremme og beskyttelse af kulturel mangfoldighed, herunder i form af statsstøtte. Konventionen skal supplere, understøtte og være sidestillet andre internationale instrumenter, ligesom der skal tages højde for konventionens bestemmelser ved indgåelse af nye internationale aftaler. Konventionen vil således ikke mindst i et fremadrettet perspektiv være af betydning, idet man nu for første gang har en international konvention, der understreger landenes ret til at føre kulturpolitik, hvilket vil kunne være et vægtigt argument over for mere handelspolitisk orienterede krav under forhandlinger af fremtidige internationale aftaler.

Danmark har sammen med de øvrige EU-lande under forhandlingerne støttet op om konventionen. EU-koordinationen har fungeret meget tilfredsstillende, idet man har kunnet fastlægge en enig position og strategi, som udadtil har bidraget konstruktivt til den opnåede konventionstekst. Konventionen træder i kraft, når den er blevet ratificeret af 30 lande.

Punkt 5.5 – Misbrug af religiøse symboler og udtryk (dok. 33 C/16)

Kommissionen behandlede det fremlagte dokument og anbefalede, at det fremlagte resolutionsudkast i dokumentet blev vedtaget med ikke-signifikante ændringer. Resolutionen understreger nødvendigheden af at fremme dialogen blandt kulturer, religioner og trosretninger med henblik på større respekt for og viden om hinanden. Endvidere opfordres UNESCO til at fortsætte undersøgelserne af, hvordan religion kan indgå i programmet til fremme af dialog mellem trosretninger og religioner samt at fremlægge en fremskridtsrapport forud for den 34. Generalkonference.

Punkt 5.12 – Strategi til fremme af tilbagelevering af stjålet eller ulovligt udført kulturel ejendom (dok. 33 C/46)

Kommissionen anbefalede resolutionen om at ændre status for den mellemstatslige komite for tilbagelevering af ulovligt eksporteret kulturel ejendom. Dermed kan komiteen fungere som *facilitator* i bilaterale forhandlinger om tvister, der vedrører stjålet eller ulovligt eksporteret kulturel ejendom. Komiteen skal i den forbindelse fungere som mellemlid og forsoner, dog uden at resultatet har nogen bindende effekt for de pågældende lande.

Punkt 5.22 – Syd-Syd kulturelt forum i UNESCO ved den 34. Generalkonference

G77 og Kina var i konsultation med Sekretariatet blevet enige om at foreslå afholdelsen af et Syd-Syd Forum inden for rammerne af UNESCO's 34. Generalkonference i 2007. Formålet var at identificere og fremme en mekanisme, som kan bringe folk og kulturer med en fælles historisk baggrund sammen. Flere lande støttede initiativet.

Punkt 5.13 – Kulturelle objekter, der er tvangsforflyttet i forbindelse med 2. Verdenskrig (dok. 33 C/47)

Kommissionen besluttede, at der skal udarbejdes et standardsættende instrument om kulturelle objekter, der er tvangsforflyttet i forbindelse med 2. Verdenskrig. Man enedes om, at dette instrument skal være en ikke bindende *Declaration of Principles*.

Programkommission V: Kommunikation og information

Resumé: Det mest kontroversielle emne i Kommission V blev de nordiske landes resolutionstekst om medier og "good governance". Teksten, som efter fem timers ophedet debat blev vedtaget med en mindre ændring, understreger sammenhængen mellem frie medier og udvikling, og opfordrer UNESCO's Generaldirektør til at støtte aktiviteter med henblik på opnåelse af målene i Dakar og Beograd deklARATIONERNE. Et andet vigtigt emne var verdensstopmødet om informationssamfundet (WSIS), hvor UNESCO's rolle ikke mindst i opfølgning på topmødet blev diskuteret. Danmark fremførte her et fællesnordisk indlæg, hvor bl.a. koblingen mellem brug og udvikling af nye informationsteknologier som adgang til fremtidig velfærd blev understreget. Endvidere vedtog Kommissionen trods protester fra bl.a. de nordiske lande og USA at etablere et rapporteringssystem som opfølgningsmekanisme på 2003-rekommandationen om flersprogethed og fri adgang til cyberspace. Endelig diskuterede Kommissionen Program og Budget for 2006-2007 samt Medium-Term Strategy 2008-2013.

Kommissionens arbejdsperiode

Kommissionen holdt syv møder fra den 11. til den 13. oktober.

Kommission godkendte den 17. oktober sin rapport, og Plenum godkendte rapporten 20. oktober.

Kommissionens bureau

Formand:	Mr. Mohammed S. Sheya (Tanzania)
Viceformænd :	Frankrig, Azerbajjan, Den Dominikanske Republik, Tunesien
Rapportør :	New Zealand

Kommissionens danske delegerede

Pernille Bøggild, medlem af nationalkommissionens kommunikationsudvalg, Tyge Trier og Torben Krogh, Den danske UNESCO-nationalkommission.

Dokumentation

Draft report of Commission V, 33 C/85

Link: <http://unesdoc.unesco.org/images/0014/001415/141501e.pdf>

Punkt 3.1 – Program og budget for 2008-2009 (dok. 34 C/5)

14 medlemslande deltog i denne debat om Program og Budget for 2008-2009. Medlemslandene fandt det vigtigt at se forslaget til Program og Budget for 2008-2009 i sammenhæng med den kommende seksårige strategi 2008-13 (dokument C/4). Der blev givet udtryk for, at den overordnede planlægning af arbejdet for sektoren for kommunikation og information skal vedrøre *Millenium Development Goals*, opfyldelse af Dakarmålene, Afrika, de mindst udviklede lande samt kvinder og børn. For at kunne opfylde målene, er det nødvendigt at arbejde med tværgående emner og integrere de forskellige indsatsområder, f.eks. mellem uddannelses- og kommunikationssektoren med inddragelse af ASP-skolenetværket, anvendelse af IT inden for uddannelse, videnskab og kultur, anvendelse af IT til fremme af dialogen mellem kulturer, civilisationer og mennesker, udvikling af IT-færdigheder og IT-kompetencer samt bevarelse af skriftlige arkiver. (Det danske indlæg ses i bilag 14).

Kommissionen vedtog med konsensus en resolution om at styrke UNESCO's rolle i bekæmpelse af fanatisme, ekstremisme og terrorisme (33 C/COM. II, III, IV, V/DR.1).

Punkt 3.2 – Medium-Term Strategy 2008-2013 (dok. 34 C/4)

Som i de førnævnte kommissioner havde UNESCO stillet en række spørgsmål som oplæg til diskussion. 29 medlemslande tog ordet og hilste muligheden for en åben dialog om den kommende seks-

årige strategi velkommen. En række medlemslande gav udtryk for, at udbyttet af WSIS-møderne skal udgøre en grundpille i C/4 og i spillet mellem C/4 og C/5. UNESCO's varetagelse af *Freedom of expression, universal access to information and knowledge, equal access to quality education and the promotion of cultural diversity* skal fortsat være centralt placeret i C/4 og C/5 og føre til udvikling af samarbejde og indsatsområder på tværs af programmerne.

UNESCO blev opfordret til at udbygge samarbejdet på alle planer. Flere medlemslande refererede til nødvendigheden af at begrænse antallet af prioriteringer og undgå overlap mellem prioriteringerne. Endvidere opfordrede medlemslandene UNESCO til at styrke evalueringen og målingen af indsatsen, og der blev udtrykt behov for såvel en kvalitativ som en kvantitativ evaluering, endda med stærkere vægt på den kvalitative vurdering af indsatsen.

Medlemslandene støttede rapporten fra UNESCO's *Youth Forum* og især udviklingen af et specielt ungdomsmedie og aktiviteter for at inddrage ungdommen i medieproduktionen.

Punkt 4.2 – Program og Budget for 2006-2007 (dok. 33 C/5)

47 medlemslande tog ordet i debatten om Program og Budget for 2006-2007. Punktet blev introduceret af UNESCO's Sekretariat. Herudover deltog formanden for *Information for All Programme* (IFAP), Daniel Malbert, og formanden for *International Programme for the Development of Communication* (IPDC), Torben Krogh. Torben Krogh redegjorde for de gennemførte reformer af IPDC's arbejdsmetoder og for programmets aktiviteter de sidste to år. I den forbindelse understregede Torben Krogh, at fundingsituationen for IPDC er kritisk, og at programmet risikerer at blive nedlagt, såfremt donorsituationen ikke bedres væsentligt de næste to år.

Der var bred opbakning til en fortsat styrkelse af universel adgang til information. Sikring af ytringsfrihed som et hovedområde i det toårige program og budget er en meget vigtig opgave. Derudover skal UNESCO udbygge sin rolle som *capacity-builder* inden for kommunikations- og informationsområdet. IPDC og IFAP er vigtige i opbygningen af videnssamfundet, og programmerne bør koordinere deres arbejde. Flere medlemslande gav således udtryk for støtte til både IPDC og IFAP. Endvidere blev den yngre generation fremhævet, idet man argumenterede for, at unge mennesker er de største brugere af IT, og således burde fokus rettes mod disse. En række medlemslande opfordrede UNESCO til fortsat at styrke samarbejdet om *World Summit on the Information Society* (WSIS) med de forskellige samarbejdspartnere.

Flere medlemslande understregede vigtigheden af IT i UNESCO's EFA-arbejde og UNESCO's arbejde med opfyldelse af *Millennium Development Goals*. *Capacity-building* i anvendelse af informations- og kommunikationsteknologien for lærere, journalister, mediearbejdere, specialister inden for arkiver og biblioteker m.v. skal fortsat prioriteres. Informations- og kommunikationsteknologien blev fremhævet som et middel til at integrere kvinder socialt, økonomisk og politisk. Der blev endvidere lagt vægt på behovet for at styrke tværfaglige emner, f.eks. informations- og kommunikationsteknologien samt menneskerettigheder og medborgerskab.

I det danske indlæg blev det øgede fokus for programmet budt velkommen, mens det dog blev understreget, at fokus kan øges yderligere. Der blev lagt vægt på betydningen af ytringsfrihed, som også indebærer beskyttelse af frie medier. Der blev peget på videnssamfundet som et kernebegreb for Danmark, herunder behov for *capacity-building* inklusive sikring af kvinders rolle i medierne og forståelse for pluralisme via involvering af civilsamfundet. I den forbindelse blev *International Programme for the Development of Communication* fremhævet.

Punkt 5.7 – UNESCO og verdenstopmødet om informationssamfundet (dok. 33 C/41)

Danmark holdt et fællesnordisk indlæg om WSIS processen og prioriteterne i dette arbejde, set fra nordisk side og med respekt for EU's standpunkt. Her understregedes bl.a. koblingen mellem brug og udvikling af nye informationsteknologier som adgang til fremtidig velfærd og udviklingen af demokratiske videnssamfund overalt, herunder med udgangspunkt i ytringsfriheden. I indlægget blev UNESCO's kernerolle i WSIS på centrale områder som ytringsfrihed også understreget.

I beslutningsteksten fra Kommission V fremhæves UNESCO's mandat og kompetence til at agere som *facilitator* for: Adgang til information og viden, *capacity-building*, *e-learning* og *e-science*, kulturel mangfoldighed og identitet, medier og etiske dimensioner for informationssamfundet. Endvidere peges på UNESCO's og ITU's prominente roller i koordinering og implementering af WSIS handlingsplanen, såvel på et overordnet niveau som inden for FN-systemet. Generaldirektøren skal rapportere på den 34. generalkonference om UNESCO's indsats. Medlemsstaternes opfordredes endelig til at deltage på højest mulige niveau på topmødet i Tunis. (Det danske indlæg i denne debat ses i bilag 14).

Punkt 5.17 – Deklarationen om medier og *good governance* (dok. 33 C/COM.V/DR.4-5)

Under en debat om medier og *good governance* fremlagde de nordiske lande med Sverige som initiativtager en resolutionstekst, der understreger betydningen af sammenhængen mellem frie medier og udvikling (33 C/COM.V/DR.5). Teksten blev vedtaget med en mindre ændring i forhold til den oprindelige tekst. Emnet gav anledning til betydelig debat. Der skulle næsten fem timers diskussion og en midlertidig suspension af mødet til, før beslutningsteksten kunne vedtages. Suspensionen skete under protest fra en række lande, herunder de nordiske forslagsstillere.

Der var flere ændringsforslag. Kun ét blev vedtaget, nemlig Egyptens forslag om en ændring fra: "*Emphasizing the right freely to access information held by public bodies as a vital component of good governance.*" til "*Emphasizing that access to information is a vital component of good governance.*"

Ændringsforslagene afstedkom en længere teknisk diskussion om procedure, hvor det bl.a. blev diskuteret om en stat kunne stille ændringsforslag til et tidligere ændringsforslag, der var blevet nedstemt osv. Efter en mødesuspension og tekniske mødevanskeligheder blev teksten vedtaget med Egyptens ændringsforslag. I den nordiske gruppe fandt man, at ændringen var af mindre betydning, bl.a. fordi teksten specifikt refererer til *Media and Good Governance*-deklarationen, som blev vedtaget i maj 2005 i Dakar, Senegal, samt *Declaration on Assistance to Media in Conflict Areas and Countries in Transition*, vedtaget i maj 2004 i Beograd, Serbien-Montenegro, og hvor det naturligt fremgår, at medier og *good governance* indebærer, at medierne har adgang til informationer fra offentlige instanser. I beslutningsteksten opfordres Generaldirektøren til at sikre, at der bliver givet støtte til aktiviteter, der fremmer opnåelse af målene i Dakar og Beograd deklARATIONERNE.

Under dette punkt vedtog Kommission V endvidere en resolutionstekst (33 C/COM.V/DR.4) om *International Programme for the Development of Communication* (IPDC). I teksten udtrykkes tilfredshed med rapporten fra IPDC's råd og de vedtagne reformer af IPDC's arbejdsmetoder med henblik på at gøre IPDC mere effektiv i forbindelse med *funding* og implementering af medieudviklingsprojekter. I 2004-2005 har IPDC bevilget 3 mio. USD til 120 regionale og nationale projekter i mere end 70 lande. I beslutningsteksten opfordres især i-landene blandt UNESCO's medlemslande til finansielt at

støtte IPDC, sådan at IPDC fortsat kan fungere som et vigtigt forum i FN-systemet for udvikling af frie og pluralistiske medier. Endelig henvises til resolution 59/126, december 2004, hvori FN's generalforsamling opfordrer alle lande og FN-organisationer til at støtte IPDC.

Punkt 8.4 - Etablering af et rapporteringssystem for rekommandationen om flersprogethed og fri adgang til cyberspace (dok. 33 C/40)

Til trods for protester fra en række lande, blandt andre de nordiske samt USA, blev det vedtaget at etablere et rapporteringssystem som opfølgingsmekanisme på 2003-rekommandationen om flersprogethed og fri adgang til *cyberspace*. Det var ikke muligt for Danmark at komme igennem med sine synspunkter, der bl.a. gik på, at etablering af en opfølgingsmekanisme ville være præmatur og foruddiskontere diskussioner og beslutninger på WSIS-topmødet i november, dels at man fra dansk side fandt det uhensigtsmæssigt med opfølgingsmekanismer på en rekommandation. I øvrigt blev det fra dansk side understreget, at vi generelt værdsætter enhver UNESCO bestræbelse på at følge op på egne vedtagelser.

Den administrative Kommission

Resumé: Kommissionen behandlede spørgsmålet om godkendelse af stemmeret, hvor 14 lande med restancer opnåede stemmeret, mens tre lande fik afslag. Kommissionen vedtog et uændret budgetloft i forhold til foregående periode på 610 USD og indstillede forslag til fordeling af de 610 mill. USD blandt programmer, institutter og øvrig drift. Det vedtoges endvidere at acceptere Generaldirektørens programpakke på i alt 25 mio. USD til særlig ekstrabudgettær finansiering. Generaldirektøren fik mandat til begrænset lånoptagelse. Den eksterne revisors rapport affødte debat om brug af de ekstrabudgettære midler.

Kommissionens arbejdsperiode

Kommissionen holdt 10 møder fra den 3. oktober og til og med den 8. oktober og vedtog rapporten den 12. oktober. Plenum godkendte rapporten og de deri indeholdte beslutningsforslag den 19. oktober.

Kommissionens bureau

Formand: Mr Mohammed Bedjaoui (Algieriet)
Viceformænd: Peru, Japan, Rusland og Canada
Rapportør: Cameroon

Kommissionens danske delegerede

Mads Meinert, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling og Svend Poulsen-Hansen, UNESCO-delegationen i Paris.

Dokumentation

Draft report of the Administrative Commission, 33 C/80.

Link: <http://unesdoc.unesco.org/images/0014/001413/141360e.pdf>

Punkt 1.3 - Generaldirektørens rapport vedr. meddelelser fra medlemsstaterne i relation til artikel IV.C, par. 8(c) (Medlemsstaternes ret til at afgive stemme selvom de er bagud med betalingen) (dok. 33 C/11)

18 lande havde søgt om stemmeret på trods af manglende betaling under henvisning til bestemmelsen om at være underlagt faktorer uden for landets egen kontrol. Det drejede sig om den Centralafrikanske Republik, Costa Rica, Den Demokratiske Republik Congo, Djibouti, Grenada, Guinea, Guinea-Bissau, Irak, Liberia, Nauru, Niger, Peru, Moldavien, Sierra Leone, Somalia, Turkmenistan og Uruguay.

En ved kommissionens start nedsat arbejdsgruppe behandlede ansøgningerne og interviewede landene. Arbejdsgruppen indstillede herefter i enighed, at der blev tildelt stemmeret til alle ansøgere på nær Djibouti, Guinea og Turkmenistan. Kommissionen og Plenum fulgte indstillingen.

Der blev derved rettet op på det uheldige forløb fra den 32. Generalkonference, hvor Plenum underkendte kommissionens klare indstilling.

Kommissionen traf endvidere beslutning om ordning for betaling af gæld for Costa Rica (USD 184.711), Guinea Bissau (USD 367.546), Liberia (USD 218.523), Moldavien (USD 1.457.365), Nauru (USD 22.700), Peru (USD 1.429.617) og Niger (USD 128.565).

Punkt 4.2 - Behandling af dele af forslag til Program og Budget for 2006-2007 (dok. 33 C/5)
Program- og budgetudkastets forslag blev godkendt. Der henvises til rapportens side fem og seks.

Generaldirektøren fik tildelt begrænset mulighed for at overføre fra et budgetområde til et andet. Styrelsesrådet skal konsulteres forinden. Undtagelse er katastrofesituationer. IOC (*International Oceanographic Commission*) og WHC (*World Heritage Committee*) kan der dog ikke tages midler fra under nogen omstændigheder. Styrelsesrådet skal godkende ethvert forslag om at øge antallet af direktører på niveau D-1 og derover. Generaldirektøren har mandat til at modtage ekstrabudgettære bidrag udover medlemsbidragene, men disse bidrag skal ligge inden for UNESCO's mål og prioriteringer.

Budgetloftet på 610 mio. USD blev godkendt.

Kommissionen accepterede Generaldirektørens særlige programpakke på 25 mill. USD og opfordrede medlemslandene til at bidrage til denne særlige konto. Der vil ikke blive opkrævet administrationsomkostninger af disse særlige bidrag. Følges bidragsskalaen vil Danmarks eventuelle bidrag være på ca. 250.000 USD.

Punkt 10.1 - Generaldirektørens rapport om implementering af reformprocessen (dok. 33 C/25 og 33 C/INF.16)

Kommissionen vedtog at anbefale Generaldirektørens oplæg om personalepolitik og "ny ledelsesstil", herunder SISTER (*System of Information on Strategies, Tasks and the Evaluation of Results*) og FABS (*Finance And Budget System*) til Plenum. Decentraliseringsoplægget blev ligeledes anbefalet, selvom flere medlemslande gav udtryk for tvivl, om der var den rette balance mellem de decentraliserede led og hovedkvarteret.

Punkt 10.5 - Skalaen for medlemsbidrag (dok. 33 C/29)

UNESCO's bidragsskala baseres normalt på FN-skalaen med de modifikationer, der beror på medlemsforskellene mellem de to organisationer. 33 GC vedtog derfor på Kommissionens anbefaling at lade UNESCO's bidragsskala for 2006 og 2007 følge FN's vedtagelser. Bidraget skal betales med Euro for 56% vedkommende, resten i amerikanske dollars. Der er en på forhånd fastlagt kurs, hvor 1 USD svarer til 0,869 Euro.

Punkt 10.6 - Betaling af medlemsbidrag (dok. 33 C/30)

UNESCO's økonomiske status ser sund ud, og der er ikke udsigt til behov for at optage lån. Der har på det seneste været en positiv udvikling i antallet af medlemslande, der har betalt deres udestående.

Generaldirektørens ret til at optage lån under ganske særlige betingelser affødte den heftigste debat i denne Kommission. 34 lande tog ordet. Følgende indlæg kan fremhæves:

USA erklærede sig imod låneoptagelse til dækning af *cashflow* problemer. Organisationen bør i stedet se på sin ledelsesmetode gennem besparelser, effektivisering m.v. Angola mente, at man ikke kunne forbyde Generaldirektøren at optage lån, såfremt situationen kræver det. Brasilien anførte, at der måtte være en fleksibel mulighed for, at man i særlige situationer kunne optage lån. San Lucia henviste til, at mange medlemslande først betaler umiddelbart før konferencen, selvom de ikke har problemer med krig, katastrofer, nød m.v., men kun fordi de ikke vil stå i dårligt lys og evt. miste deres stemmeret. Organisationen havde kun dette redskab, d.v.s sanktionen om tab af stemmeret, til at

sørge for rettidig betaling. Sekretariatet oplyste, at låneomkostningerne alene skyldes, at visse lande ikke betaler til tiden. At fjerne låneretten vil skabe store problemer for Generaldirektøren.

Finland fandt, at der var behov for at anlægge en meget strengere politik på dette område. Der var ikke grundlag for sund økonomisk planlægning, såfremt medlemslandene ikke betaler til tiden. Cuba var imod at give Generaldirektøren lov til at optage lån, da det ville give visse lande et påskud til ikke at opfylde deres forpligtelser. Låneomkostninger skal ikke pålægges lande som i forvejen er hårdt ramt af omstændigheder uden for deres kontrol. Formandens konkluderede, at der ikke var tale om konkret låneautorisation, men om en bestemmelse, der giver tilladelse under visse omstændigheder.

Generaldirektørens mulighed for at optage lån under ganske særlige betingelser blev fastholdt.

Punkt 10.2 - Rapport fra den eksterne revisor (dok. 33C/26)

Sheila Fraser (Canada) har været organisationens revisor gennem to perioder af seks år. Hendes rapport affødte en længere diskussion om brugen af ekstrabudgettære midler.

Den eksterne revisor pegede på, at 60% af alle UNESCO's aktiviteter nu er dækket af ekstrabudgettære midler. Det kunne se ud som om, man i stigende grad er afhængig af disse midler, hvilket kunne give en række problemer. Er der grund til bekymring? Går midlerne til UNESCO's kerneaktiviteter? Efter revisorens opfattelse var der behov for en grundlæggende diskussion i organisationen om hvilke formål, hvilke projekter, og hvilken sammenhæng med andre aktiviteter de ekstrabudgettære midler skulle have. Midlerne bør tjene til opfyldelsen af de strategiske mål. Derfor er der behov for en principiel diskussion i UNESCO's ledelse.

Generaldirektørens repræsentant oplyste, at de ekstrabudgettære midler er genstand for en nærmere diskussion i Generaldirektørens kontor. Monitoreringssystemet er under justering; næsten 100% er nu dækket af dette system. UNESCO leder i denne forbindelse et udredningsarbejde om brug af ekstrabudgettære midler for hele FN-familien. Resultatet skulle gerne medvirke til at stoppe konkurrencen mellem de forskellige delorganisationer i FN for at få flest mulige ekstrabudgettære midler.

Barbados ønskede oplyst, om der ikke i FN-systemet findes nogle regler for, hvordan organisationer skal anvende sådanne midler? Er der en rationel sammenhæng mellem, hvad der bruges af ekstrabudgettære midler og ordinære midler i et mix til en given aktivitet? Den eksterne revisor fastslog, at midlerne skulle bruges til at nå organisationens mål, og at der skulle en dybere diskussion til for at finde en politik for anvendelsen af midlerne.

Fra og med 2006 overgår den eksterne revisionsopgave til den franske rigsrevision.

Valgspørgsmål

Den danske stemmeafgivning skete på grundlag af en instruks, der var blevet til i samarbejde mellem UNESCO-delegation i Paris og Udenrigsministeriet.

Halvdelen af de 58 pladser i Styrelsesrådet var på valg. Af de ni pladser, som Valggruppe 1 råder over, var der valg til de fire, svarende til antallet af kandidatlande, som derfor alle kom ind i rådet: Norge, Portugal, Luxembourg og Storbritannien. Mellem Storbritannien og Tyskland er der indgået aftale om at dele pladsen, dvs. at Storbritannien træder ud om to år, hvor Tyskland stiller op. Storbritannien og Tyskland har endvidere aftalt et meget tæt samarbejde om alle spørgsmål.

Ved valgene til de mellemstatslige råd og komiteer stillede Danmark op til Generalkonferencens juridiske komite. Denne beslutning blev truffet af delegationens ledelse for at bidrage til, at Valggruppe 1 kunne stille med de nødvendige fem kandidater. Valget er for to år, og den nyvalgte komite skal arbejde under den 34. Generalkonference. Torben Krogh har givet tilsagn om at repræsentere Danmark i komiteen.

Blandt de andre nordiske lande opnåede Sverige valg til *Headquarters Committee*, MAB (*International Coordinating Council of the Programme on Man and the Biosphere*) og MOST (*Intergovernmental Council of the Management of Social Transformations Programme*).

Det betyder, at de nordiske lande nu er repræsenteret i følgende organer:

- **Legal Committee:** Danmark til 2007
- **IPDC** (*Intergovernmental Council of the International Programme for the Development of Communication*): Danmark og Finland til 2007
- **MAB:** Danmark til 2007, Sverige til 2009
- **IHP:** Island til 2007
- **MOST:** Finland til 2007, Sverige til 2009
- **Headquarters Committee:** Sverige til 2009

Under arbejdet i valgkomiteen rejste Danmark et principielt spørgsmål om nogle landes forslag om at dele en valgperiode på fire år. Det skete på baggrund af to kandidaturer, den ene fra Malaysia/Indonesien, den anden fra Kazakhstan/Indonesien. I begge tilfælde blev det angivet, at det førstnævnte land ville sidde de første to år, hvorefter det andet ville overtage pladsen. Som svar på det danske spørgsmål blev det af både komiteens formand og den juridiske rådgiver slået fast, at sådanne "dobbeltkandidaturer" ikke er i overensstemmelse med valgreglerne. Kun ét af landene kan stille op. Det kan så træde ud efter to år, men så må det andet stille op som kandidat på lige fod med alle andre.

Den 15. generalforsamling for medlemsstater, der har tiltrådt konventionen om verdens kulturarv (WHC)

Generalforsamlingen fandt sted den 10. - 11. oktober. Danmark var repræsenteret ved Kulturarvsstyrelsen. 180 lande har ratificeret konventionen. Den helt centrale del af det korte møde var valg til Verdensarvkomiteen. Der var 12 pladser på valg. Den særlige plads for lande, der ikke er repræsenteret på listen, tilfaldt Mauritius. Canada, Cuba, Israel, Kenya, Korea, Madagascar, Marokko, Peru, Spanien, Herudover opnåede Tunesien og USA valg.

UNESCO Youth Forum, 30. september - 2. oktober 2005

Resumé: UNESCO's Youth Forum, som i år blev afholdt for fjerde gang, var en succes med god dialog og stor mangfoldighed blandt deltagerne. Konferencen havde det hidtil højeste deltagerantal med 129 lande repræsenteret. Konferencens tema "Young people and the Dialogue among Cultures and Civilizations", fulgte op på en resolution fra den 32. Generalkonference: "New perspectives in UNESCO's activities pertaining to the Dialogue among civilizations". Dialogen mellem de nationale repræsentanter var utrolig frugtbar og diskussionerne skabte ejerskab for UNESCO's arbejde blandt de delegerede. Set fra et dansk perspektiv kan der dog rejses tvivl, om konferencens format og proces tilstrækkeligt underbygger formålet.

Ungdomsforums arbejdsperiode

Kommissionen holdt fem møder fra den 30. september til og med den 2. oktober.

Ungdomsforums bureau

Formanden for Youth Forum var fra Kenya og de to rapportører var fra henholdsvis Indonesien og Holland. I arbejdsgrupperne var der en god regional fordeling, hvor følgende lande var repræsenteret: Jamaica, Tyskland, Cuba, Sydafrika, Korea, Saint Kitts and Nevis, Guinea, Sudan og Azerbadjan.

Ungdomsforums danske delegerede

Camilla Blomquist fra Dansk Ungdoms Fællesråd.

Ungdomsforums struktur og indhold

Det var fjerde gang, at der i forbindelse med UNESCO's Generalkonference blev afholdt en ungdomskonference. Der blev lagt megen vægt på signalværdien af en anbefaling fra sidste Youth Forum, som betød, at dette års konference ikke lå før, men var inkorporeret i starten på Generalkonferencen. Et andet betydningsfuldt fremskridt var deltagerantallet, som i år nåede op på 235 deltagere fra 129 lande og en lang række internationale organisationer. Dette er helt unikt, ikke blot i FN-systemet, men i ungdomsbevægelsen. Til sammenligning er der omkring 10 ungdomsrepræsentanter til FN's generalforsamling, hvor ungdom hvert år er på dagsordenen. Derfor er det vigtigt, at der også fremover bliver fundet sponsorer, således at lande fra Syd har mulighed for at deltage.

Årets overordnede tema var *Young people and the Dialogue among Cultures and Civilizations - ideas for action in education, the sciences, culture and communicatio*. Konferencen er således en opfølgning på den 32. GC's resolution: *New perspectives in UNESCO's activities pertaining to the Dialogue among civilizations*.

Det opfattes som en styrke for UNESCO, at der trækkes en rød tråd mellem UNESCO's strategiske prioriteringer og ungdomskonferencens fokus. Den røde tråd kan styrkes yderligere ved, at man inddrager konklusionerne fra rækken af regionale og internationale konferencer, som UNESCO har afholdt i de to mellemværende år 2003-2005.

Konferencen var inddelt i følgende tre tematiske arbejdsgrupper:

- *All different, all unique: celebrating cultural diversity through dialogue*
- *Safeguarding the future: practising dialogue for sustainable development*
- *Learning to live together: promoting dialogue for peace and reconciliation*

Valg af format med tre gennemgående workshops havde den positive effekt, at alle delegerede fokuserede på ét undertema, hvilket gav plads til konkret erfaringsudveksling og samtidig betød det, at man lærte en mindre gruppe mennesker bedre at kende. Omvendt er det problematisk, at der er 75 mennesker i en arbejdsgruppe, hvilket reelt indebærer en lang række monologer, frem for dialog. Paradoksalt nok var dialog konferencens tema. I forlængelse heraf havde det valgte format også konsekvens for konferencens konklusioner, som ikke nødvendigvis afspejlede arbejdsgruppernes diskussioner. På grund af tidmangel var der kun mulighed for at fremføre ideer og ikke til at diskutere deres anvendelighed i UNESCO-sammenhænge. Derfor er anbefalingerne i rapporten mere et udtryk for den samlede mængde ideer frem for gennemdiskuterede og prioriterede forslag.

Det danske indlæg

Camilla Blomquist fra Dansk Ungdoms Fællesråd deltog på workshoppen med temaet *Learning to live together: promoting dialogue for peace and reconciliation*, som ud fra workshop-beskrivelsen lå bedst i tråd med DUF's arbejdsprogram og prioriteter i 2006/7. Hensigten var således at få inspiration til konkrete aktiviteter, både nationalt og internationalt samt at udveksle erfaringer. Grundet konferencens opbygning kom erfaringsudvekslingen ikke rigtigt i gang, hvorfor det vigtigste fremadrettede output var dialogen med de ansatte i UNESCO's *Youth Section* og et styrket kendskab til alt UNESCO's materiale, som med fordel kan videreformidles til DUF's medlemsorganisationer.

De nordiske repræsentanter har en lang tradition for at samarbejde under regionale og internationale konferencer, hvilket også var tilfældet her. De havde en god løbende dialog og sørgede for at være ligeligt fordelt på de tre workshops.

De vigtigste punkter på dagsorden

Som nævnt ovenfor er der grund til at være skeptisk overfor, om anbefalingerne kan implementeres. Mange anbefalinger nåede ikke at blive diskuteret i arbejdsgrupperne, hvilket betød, at der ikke var plads til at forholde sig kritisk til dem. Hertil kommer et manglende ejerskab for det samlede sæt konklusioner.

Rapporten fra konferencen indeholder et bilag, som opridser et antal gode anbefalinger til forberedelsen af fremtidige ungdomskonferencer. Disse forslag er værd at støtte:

- Afholdelse af regionale fora, hvor regionale problemstillinger identificeres og anbefalinger udarbejdes inden *Youth Forum*.
- Et permanent diskussionsforum på internettet, hvor unge kan deltage i debatter og give deres input til UNESCO's arbejde, og som samtidig kan fungere som en platform for evalueringen af implementeringen af *Youth Forums* anbefalinger.
- Udarbejdelse af et specifikt logo for UNESCO *Youth Forum* - branding af UNESCO's ungdomsindsats.

Opfølgning

Som opfølgning på kommissionsarbejdet bør Danmark tage initiativer til videreformidling af relevante UNESCO-materialer til DUF's konsulenter, således at det kan videreformidles til DUF's medlemsorganisationer. Endvidere bør Danmark arbejde for udveksling af rapporter og evalueringer mellem de nordiske ungdomsråd med henblik på at diskutere muligheden for at sende en fælles evaluering til UNESCO's *Youth Section* med konkrete anbefalinger til forberedelsen af det 5. *Youth Forum* i 2007.

Bilag 1: Generalkonferencens dagsorden

<http://unesdoc.unesco.org/images/0013/001399/139986e.pdf>

(OBS! I den elektroniske version af Beretningen fra UNESCO's 33. Generalkonference vil de følgende 10 sider være blanke)

Bilag 2 starter således først på side 51.

Bilag 2: Delegationens medlemmer

Den danske delegation ved UNESCO's 33. Generalkonference, den 3.-21. oktober 2006, i Paris bestod af følgende personer:

Undervisningsminister Bertel Haarder, delegationsleder

Kulturminister Brian Mikkelsen

Udviklingsminister Ulla Tørnæs

Peter Brückner, ambassadør, stedfortrædende delegationsleder

Torben Krogh, formand for Den danske UNESCO-nationalkommission, stedfortrædende delegationsleder

Torben Kornbech Rasmussen, vicedirektør, Den internationale Enhed, Undervisningsministeriet

Dan E. Frederiksen, kontorchef, Udenrigsministeriet

Hjørdis Dalsgaard, generalsekretær for Den danske UNESCO-nationalkommission

Svend Poulsen-Hansen, stedfortrædende permanent delegeret, UNESCO-delegationen i Paris

Niels-Georg Lundberg, Den danske UNESCO-nationalkommission

Jens Jørgen Gaardhøje, Den danske UNESCO-nationalkommission

Henning Camre, Den danske UNESCO-nationalkommission

Tyge Trier, Den danske UNESCO-nationalkommission

Joan Briesemeister, Den danske UNESCO-nationalkommission

Thor West Nielsen, Den danske UNESCO-nationalkommission

Ole Hartling, Den danske UNESCO-nationalkommission

Lone Wiggers, Den danske UNESCO-nationalkommission

Pernille Bøggild, Kommunikationsudvalget under Den danske UNESCO-nationalkommission

Vibeke Sandholm Pedersen, fuldmægtig, Udenrigsministeriet

Mads Meinert, specialkonsulent, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling

Peter Schønning, kontorchef, Kulturministeriet

Hanne Refslund, specialkonsulent, Kulturministeriet

Anne Julie Smith Jensen, specialkonsulent, Kulturministeriet

Inger Suppli, ministersekretær for undervisningsministeren

Jacob Shouenborg, ministersekretær for kulturministeren

Louise Brincker, ministersekretær for udviklingsministeren

Irene Holse, fuldmægtig, Undervisningsministeriet

Hanne Rosendahl Jensen, korrespondent, Undervisningsministeriet

Camilla Blomquist, Dansk Ungdoms Fællesråd

Malene Nielsen, praktikant, UNESCO-delegationen i Paris

Bilag 3: Referat fra mødet med den amerikanske undervisningsminister

Udarbejdet af den islandske delegation, 9. oktober 2005

Referat af møde med Ms. Spellings, amerikansk undervisningsminister og nordiske undervisningsministre og embedsmænd, den 6. oktober 2005.

Amerikanske deltagere:

Margaret Spellings, undervisningsminister
Louise Oliver, ambassadør
Embedsmænd

Nordiske deltagere:

Danmark: Peter Brückner, ambassadør
Torben Kornbech Rasmussen, vicedirektør

Finland: Prettii Majanen, ambassadør
Jaana Palojarvi, vicedirektør

Island: Tómas Ingi Olrich, ambassadør
Guýný Helgadóttir, konsulent

Norge: Kristin Clemet, undervisningsminister
Dankert Vedeler, vicedirektør

Sverige: Leif Padrotsky, utbildnings-, forsknings- og kulturminister
Per Läger, politisk ministerrådgiver
Anders Falk, vice-permanent delegeret

Den amerikanske undervisningsminister inviterede til mødet, som varede godt og vel 30 minutter.

Inden mødet havde den amerikanske delegation oplyst, at Margaret Spellings har været aktiv i forbindelse med uddannelsesreformer og *literacy*. Følgende nævntes: *"Your countries and ours very much want to hold feet to the fire for results in the countries, for more efficient management and for program concentration on core priorities."* I tillæg ønskede USA at drøfte udkastet til konvention om kulturel mangfoldighed. Fra nordisk side ønskede man at diskutere EFA og reform.

Margaret Spellings bød de nordiske repræsentanter velkommen og understregede vigtigheden af et godt samarbejde mellem ligesindede nationer. Hun takkede de nordiske lande for deres støtte i forbindelse med orkanerne. Hun kom dernæst ind på de vanskeligheder, som var opstået om skolegang for de mange børn og unge fra naturkatastrofeområderne. Hun lagde vægt på, at alle kunne erhverve sig læsekundskaber. Louise Oliver roste H.C. Andersen-udstillingen i UNESCO og fortalte om sine barndomsminder om H.C. Andersens eventyr.

Den norske minister, Kristin Clemet, takkede for mødet og understregede, at UNESCO, den 60-årige organisation, ikke er mindre vigtig nu. Bekæmpelse af fattigdom er verdens vigtigste opgave, og her er uddannelse det stærkeste våben. Hun beskrev UNESCO's rolle på uddannelsesområdet, og hvor

vigtigt det var, at organisationen påtog sig en proaktiv rolle på EFA-området. Hun gav udtryk for fuld støtte fra de nordiske lande til Peter Smith.

Margaret Spellings kom ind på reform og ressourceudnyttelse. Hun sagde, at UNESCO måtte gå nye veje for at håndtere opgaverne på uddannelsesområdet. USA's tilbagekomst i UNESCO giver anledning til ændringer. For meget tid og energi er gået med at forhandle instrumenter, nu måtte man koncentrere kræfterne om gennemførelse af programmerne.

Den svenske minister, Leif Padrotsky, lagde vægt på, at denne Generalkonference fik truffet vigtige beslutninger angående reform af UNESCO. Organisationen trængte virkelig til, at arbejdsformerne blev fornyet.

Louise Oliver gav udtryk for USA's store bekymringer over udkastet til konvention om kulturel mangfoldighed, da det er skrevet i et for uklart sprog. Det mellemstatslige møde i april fik forelagt en helt ny tekst og havde kun et møde til at arbejde med den. Der er efter USA's skøn stadigvæk uafklarede sager. Hun sagde, at USA ønskede at kunne tilslutte sig konventionen, og at man derfor måtte forsøge at løse de uafklarede sager. Hun nævnte, at en række lande havde spurgt USA, om man ville deltage i en arbejdsgruppe for at løse det kontradiktoriske sprog i udkastet. Hvis viljen var til stede, kunne det lade sig gøre ligesom i New York under *World Forum*. Hvis man ikke kunne enes om denne sag, ville det få alvorlige konsekvenser for USA's arbejde i UNESCO.

Kristin Clemet sagde, at de nordiske lande ikke havde i sinde at åbne denne sag. De stod bag denne kompromis-tekst; for dem var denne konvention et uhyre vigtigt instrument. Leif Padrotsky gentog denne støtte og tilføjede, at de nordiske lande ikke var uvant med at tabe afstemninger i FN.

Den finske ambassadør lagde vægt på, at alle de nordiske lande prioriterede menneskerettigheder meget højt i sin bistandspolitik. Han undrede sig derfor over, hvordan USA havde kunnet tænke sig, at disse lande havde accepteret konventionen, hvis en sådan risiko eksisterede. Den danske ambassadør gav udtryk for samme standpunkt.

Margaret Spellings opfordrede til, at man brugte de kommende dage på at opnå en reel konsensus. Louise Oliver spurgte, om de nordiske lande ville deltage i en arbejdsgruppe. De nordiske repræsentanter sagde, at de ikke var interesseret i at genåbne sagen.

Ved mødets afslutning blev man enige om at fortsætte med et lignende møde om to år for at udveksle synspunkter om UNESCO-arbejdet og styrke samarbejdet mellem landene.

Bilag 4: Undervisningsminister Bertel Haarders tale

Mr President of the General Conference,
Mr Chair of the Executive Board,
Mr Director General,
Excellencies, Ladies and Gentlemen

First of all I wish to congratulate you, Mr Mussa Bin Hassan, on your election to the high office of President of the General Conference.

As a member of the European Union, Denmark, of course, associates herself with the European Union statement put forward on its behalf by the United Kingdom.

We will add a birthday gift. This year the United Nations and UNESCO turn 60 and we will multiply our contribution by a factor of four. We will do this because we support the mandate and ideals of UNESCO. We want to deepen the work of UNESCO. We do not want to spread it out. UNESCO should focus and not water too many flowers with too little water. Let me, therefore, give a few examples of areas where I believe that UNESCO can offer a unique contribution.

UNESCO's standardsetting work in the fields of education, science, culture and communication is important for many reasons. The standard-setting instruments are a concrete and tangible result of UNESCO's work.

Like the previous speaker I would also like to stress the three instruments on the agenda of this session of the General Conference: The draft international *convention* against doping in sport, the draft *convention* on the protection and promotion of the diversity of cultural expressions and the draft universal *declaration* on bioethics and human rights.

Each of them helps establish UNESCO as a central forum for coordinating some of the ethical, normative and intellectual issues of our time.

I would also like to draw attention to the cooperation between UNESCO and the OECD to develop guidelines to ensure quality provision in cross-border higher education. We all know that the expansion of the international market for educational services is a necessary part of globalization, but it introduces new challenges in relation to the quality of delivery and protection of students and other stakeholders.

I very much welcome the fact that our international organizations cooperate whenever possible and that they *combine* their forces - like UNESCO and the OECD have done - instead of overlapping or even competing.

UNESCO is coordinating three important international initiatives: Education for All (EFA), the United Nations Literacy Decade (2003-2012) and the United Nations Decade of Education for Sustainable Development (2005-2014).

2015 is only 10 years away, and already this year we are falling short of the goal of eliminating gender disparities in primary and secondary education, as mentioned by previous speakers.

We must face the fact that our efforts have not been sufficient. The coordinating role in *Education for All* and the two decades mentioned is an opportunity for UNESCO to demonstrate its comparative advantage, especially in capacity-building.

At this session of the General Conference, the Nordic countries have proposed a separate discussion on *Education for All*. UNESCO must exercise full leadership of this global movement aimed at promoting quality education at every level. In this connection, the EFA Global Monitoring Report is an excellent and crucial tool for keeping the world on track.

Literacy is of vital importance for empowerment. If we fail to combat illiteracy, we fail to achieve *Education for All*. Against this backdrop, Denmark and the other Nordic countries will propose a Draft Resolution encouraging the private sector to help promote literacy through projects in cooperation with UNESCO.

And we think it most fitting to propose this in the year of the 200th anniversary of the famous storyteller, Hans Christian Andersen.

Let me finally turn to a subject closely related to UNESCO's role in the international system: The reform process. Denmark strongly supports the adoption of all 26 recommendations concerning the most effective means strengthening the respective roles of the General Conference, the Executive Board and the Secretariat. We also support the preparation of a time bound action plan.

This reform, in combination with the reform process initiated by the Director-General, is essential for UNESCO to remain an effective and relevant international organization - and even to become more efficient.

To support UNESCO in its reform process, I am pleased to announce that the Danish Government is planning to increase its annual extra budgetary contributions to UNESCO from 800.000 USD to more than 3 million USD as of next year.

In so doing, we want to stress firstly that we attach great importance to UNESCO, and secondly that we want to see reform carried out for UNESCO to be prepared for the next 60 years.

Let me end by recalling that UNESCO is not "somebody else". UNESCO is us, the Member States, those that are responsible for the future of UNESCO.

Thank you.

Bilag 5: UNESCO's baggrundsdokument om Medium-Term Strategy 2008-2013 (dok. 33 C/7)

(pkt. 3.1 og 3.2)

Item 3.1 of the provisional agenda

**PREPARATION OF THE DRAFT PROGRAMME
AND BUDGET FOR 2008-2009 (34 C/5)
OUTLINE**

In accordance with the provisions of 29 C/Resolution 87 of the General Conference dealing with the structure and function of the General Conference, Commissions of the General Conference are invited to deliberate about various aspects of the preparation of the subsequent Draft Programme and Budget for 2008-2009 (34 C/5).

This will be the first C/5 document falling within the period of the new Medium-Term Strategy 2008-2013 (34 C/4). The Director-General therefore submits the present document containing an indication of major issues that could be discussed by the different Programme Commissions when addressing item 3.1 of the provisional agenda.

Decision required: This document requires no decision.

1. The General Conference at its 33rd session will have at its disposal a report on the activities of the Organization in 2002-2003 (33 C/3) and during the first 18 months of the present biennium 2004-2005, containing a brief assessment of results already achieved through actions undertaken by UNESCO.

2. While the Commissions will concentrate their work on the Draft Programme and Budget for 2006-2007 (draft document 33 C/5 and Rev.), it is essential that they also provide future-oriented indications concerning the preparation of the subsequent draft document 34 C/5, in particular as regards desirable programme orientations, which shall coincide with the first phase of the new Medium-Term Strategy for 2008-2013 and its expected outcomes (see also document 33 C/48). Thus, consideration of the preparation of the new Medium-Term Strategy for 2008-2013 and of the Draft Programme and Budget for 2008-2009 are closely interrelated.

3. Document 34 C/5 shall be designed to respond to the strategic objectives and sub-objectives as well as, as appropriate, any cross-cutting theme of the Medium-Term Strategy (34 C/4) and to help attain their expected outcomes in the context of a fine-tuned results-based programming, management and monitoring (RBM) approach. In the light of experience gained with the new programming policy introduced since the 31 C/4 and reflected in the related Programme and Budget documents (31 C/5, 32 C/5 and the draft 33 C/5), it would be desirable to elicit feedback and orientations from Member States on a range of issues, including but not limited to:

(a) The introduction and specifics of a linkage between the 34 C/5 and the strategic objectives of the 34 C/4 for the four programmes (education, the sciences, culture and communication and information) and of cross-cutting themes as may be defined in the 34 C/4.

(b) The identification of the ways and means by which UNESCO can continue to improve its

contribution to the achievement of the outcome-oriented and time-bound internationally agreed development goals, such as those contained in the Millennium Declaration or adopted at the Dakar EFA World Education Forum, the Budapest World Conference on Science, the Stockholm Intergovernmental Conference on Cultural Policies for Development, the World Summit on the Information Society as well as other relevant conferences and events.

(c) Suggestions for selecting and defining principal and other priorities for each major programme for 2008-2009, in the light of (i) their formulation in document 32 C/5 and in draft document 33 C/5 and Rev, (ii) the need to provide programmatic continuity, and (iii) the results and recommendations obtained from programme evaluations.

(d) The concentration of resources on principal and other priorities. The principal priorities have benefited from progressively increasing financial resources in the context of document 32 C/5 and draft document 33 C/5 and Rev.

(e) Programme areas where intersectoral activities should be initiated or strengthened and the desirability of continuing to fund select projects by intersectoral teams, be they related to a cross-cutting theme of document 34 C/4 or other thematic areas.

(f) The continuation of the mainstreaming approaches, as they are currently being applied to activities pertaining to Africa, the least developed countries, women and youth.

(g) The selection and identification of flagship activities and projects by the Organization, highlighting efforts that have yielded positive results and enhanced the visibility and reputation of the Organization.

(h) The need for a continued application and refinement of a results-based programming approach, including the use of quantitative and qualitative expected results, performance indicators and benchmark indicators (designed as quantitative targets), where feasible. This shall allow for improved and more meaningful monitoring, reporting and evaluation by the Secretariat and the Governing Bodies.

(i) The decentralization of staff and programme resources and the further refinement of the Organization's programme management cycle, including the preparation of results-based country or cluster programmes.

(j) The strengthened integration of UNESCO programmes and priorities into common United Nations system programming at the country level, including through PRSs, UNDAFs, CCAs and other relevant programming approaches.

(k) The reflection of extrabudgetary resources and their programmatic impact.

(l) A review and updating of modalities of action by UNESCO.

(m) The cooperation with multi- and bilateral partners as well as civil society actors and the private sectors, including a delineation of respective comparative advantages ("context map").

5. Commissions may wish to address these issues as a package or separately by each issue highlighted when considering item 3.1.

Bilag 6: Dansk indlæg i Kommission I: UNESCO's Medium-Term Strategy 2008-2013 (dok. 33 C/7)

(pkt. 3.1)

Mrs Chairperson,
Ladies and gentlemen

As an overriding priority the governing bodies should define UNESCO's vision in a single mission statement, describing the organization's purpose and objectives.

A limited number of overarching objectives should be formulated, covering the full range of UNESCO's mandate. These overarching objectives should be operationalized into a limited set of strategic programme activities, one or two for each of the five programmes, which in turn form the basis for a limited number of biennial sectoral priorities.

With regard to the points mentioned - from (a) to (m) - in document 33 C/7 the Danish delegation has the following observations:

- a) The main priorities, as defined in the C/4, should be clearly reflected in the more action oriented programmes and projects in C/5, including allocation of funds and human resources.
- b) The overriding development goals (EFA, Millennium Goals and so forth) in the agreements mentioned in this paragraph should be part and parcel of UNESCO's priorities, wherever they are of relevance to the organization's mandate.
- c) The combined number of so called principal and other priorities should be reduced in order to bring even more focus to UNESCO's activities.

In **education** it should be Education for All, closely related to the Decade of Education for Sustainable Development, with special emphasis on eliminating illiteracy.

In **sciences**, for both sectors, ethics in science, including bioethics, should be a principal priority.

In **natural sciences** priority should be given to basic sciences.

In **social and human sciences** priority should be given to fields related to upholding human rights and to studies on societies in transition.

Priority in **culture** should be given to the implementation of the three conventions adopted in recent years, e.g. the Convention on Underwater Cultural Heritage, the Convention on the Protection of Intangible Cultural Heritage and the Convention on the Protection of the Diversity of Cultural Contents and Artistic Expression (if adopted during the 33rd General Conference).

In **communication** and information top priority should be given to promoting and defending freedom of expression. In the follow-up to the World Summit on the Information Society, UNESCO should strive to emphasize the concept of a knowledge society - rather than just an information society.

- d) Since it has proved difficult to abandon totally activities, which have been given secondary priority, a more rigorous enforcement of sunset clauses should be applied by the governing bodies as well as the Director-General and his secretariat.
- e) In the quest to strengthen literacy it would be obvious to enhance the cooperation between the education, culture and communication sectors. To mention just one example: Many new literates slip back into at least semi-illiteracy because they lack ample reading material. This could be rectified through coordinated efforts. Furthermore, the Decade of Education for Sustainable Development constitutes an obvious framework for close intersectoral cooperation.
- f) UNESCO's experiences from the mainstreaming process should be subjected to an in-depth evaluation. Has it been to the benefit of the target groups, or has it rather lead to a lack of special attention?
- g) In general terms there have been too many flagships so far. However, the World Cultural and Natural Heritage should continue to be a genuine UNESCO flagship. It will be an important task to obtain a similar recognition for the Memory of the World. The new convention against doping in sports will - if adopted at the 33rd General Conference - provide a very good opportunity to enhance the visibility and the reputation of the organization, if properly utilized.
- h) We agree in general terms with this statement - but it should be kept in mind that not all of UNESCO's activities could be measured adequately just in quantitative terms.
- i) The results of the decentralization process so far need to be assessed. It should be clarified, for instance, whether measures taken in cluster or field offices from time to time run counter to the decisions laid down in the C/5 resolutions.
- j) This has turned out to be an almost perennial problem. The challenge to UNESCO is to ascertain, whether the priorities and concerns of the organization are taken amply into account by the UN bodies present at the country level.
- k) Extrabudgetary contributions will, by their very nature, reflect the priorities of the donors. For UNESCO the decisive challenge is to secure that the overall orientations in the approved C/4 and C/5 are maintained. There is no inherent contradiction in this problem, but it has to be faced with frankness.
- l) From a historical point of view UNESCO is an organization for intellectual cooperation, which more than 40 years ago moved into the field of technical assistance. This created a kind of dichotomy which has never been fully resolved. The reason is, in our view, that there are no easy solutions. In reality, UNESCO will have to follow both paths, trying to find the proper balance.
- m) The cooperation with the civil society actors in particular is beyond doubt one of UNESCO's comparative advantages. The existence of the National Commissions and the vast and formalized cooperation with a big number of international NGOs gives UNESCO a unique position in the UN family. Consequently, the activities in these fields should be further strengthened.

Thank you for your attention

Bilag 7: Dansk indlæg om UNESCO's uddannelsesprogram - Program og Budget for 2006-2007

(pkt. 4.2)

Part II. A: Commission II - Major Programme I

Education is the priority area of UNESCO. We only have ten years to achieve both the Dakar goals and the Millennium Development Goals, and already this year we fail the goal of eliminating gender disparity in primary and secondary education. We therefore all have a pressing challenge to deal with which only makes the contribution of UNESCO even more important.

UNESCO has been given the task of **coordinating** the efforts of three important international initiatives: Education for All (EFA), United Nations Literacy Decade and United Nations Decade of Education for Sustainable Development. UNESCO's role as coordinator within Education is of the utmost importance and UNESCO must exercise full leadership.

At this General Conference the Nordic countries have proposed a **separate agenda item on EFA** so we will return to this item later on. At this stage I would just like to stress the importance of the programme and budget reflecting EFA as the top priority, not only within the educational sector but also in close cooperation with the other sectors.

In the 33 C/5 about 18% - or 107,8 mio. USD - of the total budget is dedicated to the education sector. This is far more than the other sectors receive and in this way it clearly reflects education as priority number one. Denmark is, however, a bit concerned that the total budget for education in 33 C/5 actually has been reduced compared to 32 C/5.

In this connection it becomes even more important that UNESCO includes its own educational institutes in its coordinating efforts. IIEP, UIE and IBE should be more actively engaged and there should be no overlap or competition between the work of UNESCO's education sector and its institutes.

I would like to emphasize the **ASP net** as a unique network in terms of its diversity and scale. 7,600 schools in 175 countries are contributing to UNESCO's visibility. In Denmark more than 30 schools are actively involved in projects focused on world heritage, the transatlantic slave trade, the Baltic Sea Project and education for sustainable development. Denmark would therefore like UNESCO to increase the role of the ASPnet within EFA and the Decade on Education for Sustainable Development.

Let me finally turn to **literacy**. Literacy is the most important tool of empowerment and its importance can simply not be exaggerated. If we fail to combat illiteracy, we fail EFA. We thus need to involve all actors. On this background Denmark and the other Nordic countries will propose a Draft Resolution encouraging the private sector to help promoting literacy through projects in cooperation with UNESCO. We hope for your support to this Draft Resolution.

Thank you.

Bilag 8: Øvrige danske indlæg i Kommission II - Uddannelse

Bilag 8 A: Dansk indlæg i Kommission II: "Quality Provision in Cross-border Higher Education" - (pkt. 5.8)

Thank you, Mr. Chair

I will not reiterate the many positive and correct statements that my colleagues from other countries have stated and to which we concur (I here especially refer to Malaysia, Australia, UK, Norway, Finland and Sweden) and therefore my intervention will be accordingly short.

- We take point of departure in the important fact that these guidelines are primarily meant to PROTECT students and other stakeholders from disreputable providers of HE (also known as degree and accreditation mills) delivering low-quality in teaching and provision of higher education, and charging substantial fees at the same time
- We wish to complement both the UNESCO and the OECD for this first venture into this kind of concrete co-operation, which hopefully can and will be extended to other areas of mutual interest in the future. This first result surely augers well for such a co-operation!
- OECD by-and-large represents the PROVIDERS and UNESCO on its side is the sole organisation to give a voice to the RECEIVERS of trans-national education (TNE). This clearly demonstrates the commitment on the part of the developed countries to work in partnership with developing countries. (I hope my distinguished colleague from Barbados will agree to this)
- Therefore we believe that subscribing to these guidelines will be a significant step forward in the global quality assurance process and will in effect assist nations in preserving and developing their own HE systems.
- However, for these guidelines to take full effect CAPACITY must be built in those countries that today are not ready to take on the challenges of TNE.
- UNESCO - as usual - will have an important role to play in this respect.
- We therefore also support the proposal to submit to the DG a request for a report in which UNESCO assess the developments from now and to the next GC. Quality assurance is a process as much as an end in itself.

Denmark obviously moves for the adoption of the DR as originally formulated.

Thank you!

Bilag 8 B: Dansk indlæg i Kommission II: "Preparation of the Draft Programme and Budget for 2008-2009" (34 C/5) - (pkt. 3.1)

With regard to the points mentioned - from (a) to (m) - in document 33 C/7 the Danish delegation has the following observations:

The main priorities, as defined in the C/4, should be clearly reflected in the more action oriented programmes and projects in C/5, including allocation of funds and human resources.

The combined number of principal and other priorities should be reduced in order to bring even more focus to UNESCO's activities. In education it should be Education for All, closely related to the Decade of Education for Sustainable Development, with special emphasis on eliminating illiteracy.

Since it has proved difficult to abandon totally activities, which has been given secondary priority, a more rigorous enforcement of sunset clauses should be applied by the governing bodies as well as the Director-General and his secretariat.

In the quest to strengthen literacy it would be obvious to enhance the cooperation between the education, culture and communication sectors. To mention just one example: Many new literates slip back into at least semi-illiteracy because they lack ample reading material. This could be rectified through coordinated efforts. Furthermore, the Decade of Education for Sustainable Development constitutes an obvious framework for close intersectoral cooperation.

Concerning UNESCO's mainstreaming process, the experiences should be subjected to an in-depth evaluation. Has it been to the benefit of the target groups, or has it rather lead to a lack of special attention?

Denmark supports the results-based programming approach as such - but it should be kept in mind that not all of UNESCO's activities could be measure adequately just in quantitative terms.

Finally, a comment on UNESCO's cooperation with the civil society actors in particular. This cooperation is beyond doubt one of UNESCO's comparative advantages. The existence of the National Commissions and the vast and formalized cooperation with a big number of international NGOs gives UNESCO a unique position in the UN family. Consequently, the activities in these fields should be further strengthened.

Bilag 8 C: Dansk indlæg i Kommission II: "Preparation of the Draft Medium-Term Strategy 2008-2013" (34 C/4) - (pkt. 3.2)

The Medium-Term Strategy is an important document to help us focus the activities of UNESCO and Denmark appreciates this early and open dialogue on the 34 C/4.

Denmark agrees with the priorities as mentioned in document 33 C/6; Education for All, the Decade on Education for Sustainable Development, the UN Literacy Decade - and UNESCO's true leadership of these important international initiatives.

We will return to this in subsequent debates and here I will confine myself to saying that in the coming C/4 our present priorities should be continued and strengthened. Moreover, the intersectorality, coherence and closer cooperation between the sectors should be assured.

The combined number of principal and other priorities should be reduced in order to concentrate UNESCO's activities. In education it should be Education for All, closely related to the Decade of Education for Sustainable Development, with special emphasis on eliminating illiteracy.

Finally, Denmark would like to support the report from the Youth Forum.

Bilag 8 D: Kulturminister Brian Mikkelsens tale ved vedtagelsen af konventionen mod doping - den 6. oktober 2005 - (pkt. 8.1)

Ladies and gentlemen, honourable delegates,

For me as Danish minister for culture and sport - and in my capacity as vice chair of the World Anti Doping Agency - it is an honour and a pleasure to speak here today.

As a governmental representative I am, indeed, happy that we today are facing the adoption of the International Convention against Doping in Sport.

This very moment has only been possible due to an intensive and persistent effort from all sides. I really appreciate to convey my deepest respect to all included in the preparation of the adoption of the International Convention against Doping in Sport.

Doping in sport is cheating.

Doping in sport is a plot against the values in sport,

and doping in sport is the biggest global threat against sport in our time.

Sport is playing by the rules.

Sport is fair play and fair competition according to the rules.

Sport is where children and youngsters learn to play by the rules with respect for other individuals and, one day, may become role models themselves for other youngsters.

We don't tolerate cheating in the class room or the board room. We shouldn't tolerate it on the playing ground either.

Those were the main reasons why governments committed themselves to the fight against doping.

At the World Conference on Doping in Sport in Copenhagen in March 2003 governments finalized the Copenhagen Declaration on Antidoping in Sport. The Copenhagen Declaration is a political document through which governments signal their intention to formally recognize and implement the World Antidoping Code.

Until now 181 governments have signed the Copenhagen Declaration. It is expected that those states that have signed the Copenhagen Declaration will also sign the UNESCO Convention - and I am convinced that they will.

Because many governments can't be legally bound by a non-governmental document such as the World Antidoping Code, the International Convention against Doping in Sport accordingly, pursuant to the Code, has been drafted under the auspices of UNESCO to allow formal acceptance of WADA and the Code.

2005 therefore represents another milestone in the fight against doping. By adopting, ratifying, and implementing the International Convention against Doping in Sport, we as governments can fully demonstrate our commitment to the fight against doping in the same manner as the sports movement.

Ladies and gentlemen, honourable delegates,

All over the world governments are supporting sport because sport is representing those values mentioned in the Olympic Charter: "Friendship, solidarity, and fair play". We are recognizing that sport and the values of sport play an important part in training children and youngsters to play by the rules.

Together we - governments of Member States - have a huge responsibility, to fight doping, to protect the values of sport.

Together we are responsible for the adoption of the convention with support from as many countries as possible.

Together we have to ensure that the convention be sustainable as a UNESCO convention. That means: The financing of the secretariat shall be done from the regular budget.

Regarding the compromise proposal I will stress that my country can accept the new wording describing the financing of the Convention, if it can serve to reach a consensus. The new wording seems to be balanced and acceptable.

It is of utmost importance that all governments can agree on the text of the Convention and I would like to express my gratitude to all the delegations that have participated in this spirit of compromise.

The Copenhagen Declaration reflects a broad interest in this convention entering into force before the Olympic winter games in Turin in February 2006. For this to happen, at least 30 member states must have ratified the convention before the end of this year.

In order for us to assess whether this will be possible I propose that the member states inform the Director General, as soon as feasible, about the expected date of their respective ratifications.

Thank you madam Chair

**Bilag 8 E: Dansk indlæg i Kommission II: "Education for All: Assessment and Future Prospects"
- (pkt 5.18)**

Denmark aligns itself with the Nordic statement on EFA - presented by Sweden.

When UNESCO was given the role as coordinating agency for the Education for All movement it was indeed a both demanding and challenging task for our organization. A task, that gave UNESCO the possibility to demonstrate its comparative advantage within the international community.

Today - five years later - much has been done but we are still far from being able to reach the goals we committed ourselves to in Dakar, 2000 - where we should achieve both the Dakar goals and the Millennium Development Goals - is only 10 years away and already this year we need to realize that the goal of eliminating gender disparity in primary and secondary education has not been achieved.

This certainly raises the question as to the degree to which the international community has taken action as necessary and agreed in Dakar 2000. We all share the responsibility and UNESCO's contribution to help achieve the EFA goals is of utmost importance. UNESCO's coordination role with regard to both EFA and the two decades for respectively literacy and education for sustainable development is hence an opportunity and a challenge for UNESCO to demonstrate its comparative advantage and complementarity with other main actors working towards the realization of the EFA goals, especially in capacity development.

UNESCO must exercise full leadership of the global EFA movement addressing all educational levels aimed at promoting quality education. The mapping of the concerted contributions of each partner is highly needed together with an implementation plan that sets out actions and provides a framework of results for all work. In this connection the Global Monitoring Report is an excellent and necessary tool to keep the world on track.

UNESCO should not forget to include and involve its own educational institutes in its coordinating efforts. IIEP, UIE and IBE should be more actively engaged and there should be no overlap or competition between the work of UNESCO's education sector and its institutes.

When it comes to the two follow-up mechanisms decided upon in Dakar, the Working Group and the High-Level Group, they could both be used in a more efficient way. The Working Group should first and foremost have the true function as a working body - that is, a smaller group where only the members should be allowed to take the floor. Only in this way can a focused and thorough debate be obtained. As for the High-Level Group it needs a revitalization attracting the focus of the world's decision makers.

Literacy is a tool of vital importance for empowerment. If we fail to combat illiteracy, we fail EFA. We need to involve all actors. On this background Denmark and the other Nordic countries propose a Draft Resolution encouraging the private sector to help promoting literacy through projects in cooperation with UNESCO.

Bilag 9: Draft Resolution - 33 C/COM. II/DR.6

33 C/COM.II/DR.6* (COM.II)
8 October 2005 Original: English

Item 5.18 of the agenda

DRAFT RESOLUTION

Submitted by: DENMARK, FINLAND, ICELAND, NORWAY, SWEDEN

Supported by: ARGENTINA, COLOMBIA

Education for All: assessment and future prospects

The General Conference,

Emphasizing the importance of further reinforcing the efforts to reach the Education for All goals and the respective Millennium Development Declaration by 2015,

Welcoming the Director-General's recent efforts to strengthen UNESCO's global EFA coordination role and concentrating its initiatives as a specialized United Nations agency for education, in alignment with United Nations reforms at country level and follow-up of the Paris Declaration,

Endorsing the decision on EFA adopted at the 171st session of the Executive Board, emphasizing the need for proactive EFA coordination, a stricter focus of UNESCO's role as specialized agency, a management plan that provides for a flexible and efficient organization able to meet the demands placed on it in order to provide leadership in the area of education,

Taking note of the Communiqué from the Ministerial Round Table organized at the 33rd session of the General Conference,

Requests the Director-General to make every effort to complete a Joint Action Plan in 2006, spelling out an agreed-upon division of responsibilities and tasks between all major EFA stakeholders at the global level related to all six Dakar goals;

Requests the Director-General to seek every means to strengthen advocacy for EFA - both for improved policy and for financial and human resources at all levels;

Invites the Director-General to develop a time schedule that enables the Working Group on EFA to make policy recommendations to the High-Level Group, based on findings in the Global Monitoring Report, ensuring that the High-Level Group on EFA can make strategic policy advice;

Requests the Director-General to strengthen UNESCO's capacity-delivering policy support based on country requests, and to facilitate South-South cooperation;

Encourages all Member States to contribute to effective coordination of EFA activities and initiatives at all levels;

Invites all Member States to contribute to these efforts by supplementing the ordinary budget for 2006-2007 with extrabudgetary contributions;

Encourages all stakeholders to partner with UNESCO in its endeavours to develop and implement a Joint Action Plan for EFA activities from 2006 till 2015;

Requests the Director-General to report back to the General Conference at its 34th session on the work by the Director-General and the Executive Board on EFA.

Bilag 10: Draft Resolution - 33 C/COM. II/DR.4

33C/COM.II DR.4*

4 October 2005

Original: English

Item 5.18 of the agenda

DRAFT RESOLUTION

Submitted by: DENMARK

Supported by: FINLAND, ICELAND, NORWAY, SWEDEN

EDUCATION FOR ALL: ASSESSMENT AND FUTURE PROSPECTS

The General Conference,

Recalling UNESCO's Constitution underlining that "States Parties to this Constitution, believing in full and equal opportunities for education for all ...",

Noting that today more than 800 million of the world's adults are illiterate and that one in five children between the ages of 6 and 11 in developing countries is not in school,

Recognizing the EFA goals set in Dakar 2000, in particular the goal to improve by 2015 adult literacy rates by 50% as well as the Millennium Development Goals, in particular the goal to achieve universal primary education, including the target to ensure that, by 2015, children everywhere, boys and girls, will be able to complete a full course of primary schooling, as well as the EFA and Millennium Development Goal to ensure the same access to education irrespective of gender,

Further recalling the United Nations Literacy Decade, which offers an opportunity to put special emphasis on literacy for all and anticipates the creation of literate environments essential for achieving the EFA goal and the international development agenda (MDGs),

Conscious of the fact that many of the world's citizens have special educational needs such as refugees, immigrants, minorities, rural population, certain indigenous peoples, socially excluded, persons living in conflict and emergency zones,

Considering non-formal education as a valid link to formal education and as part of a holistic response to ensuring that special learning needs are accommodated, and that quality education services are provided for all,

Taking note of the Declaration of the Global Forum of Indigenous Peoples and the Information Society in December 2003, in particular paragraph 14 stating "we are entitled to education and capacity-building methods that are rooted in our languages, cultures and traditional knowledge, that are fundamental in validating and affirming indigenous self-esteem and identity",

* This proposal was received by the Secretariat on 4 October 2005.

Considering that certain languages - often of indigenous peoples - are particularly endangered and that with a view to their protection there is a special need to create written languages where they do not exist already,

1. Urges all Member States to use the United Nations Literacy Decade (UNLD) as an opportunity to increase their efforts in the fight against illiteracy and in this context to focus on improving the literacy of girls and women;
2. Emphasizes the importance of involving all actors in the combat against illiteracy and of building, broadening and deepening partnerships between government and civil society as well as the private sector;
3. Notes that certain private sector funds have been established with the objective of addressing illiteracy through national and international support for humanitarian and educational projects aiming at tackling illiteracy among children and young people in cooperation with UNESCO;
4. Invites Member States to encourage where needed their private sectors to take similar steps;
5. Recommends a particular approach such as non-formal education to accommodate the special educational needs of many of the world's citizens;
6. Calls upon Member States to pay special attention to the particular needs of indigenous and other peoples whose languages are endangered;
7. Invites Member States to investigate the possibilities offered by ICT support creating literate environment for all, in particular where a written language does not exist;
8. Encourages Member States to support printing of books and other written learning materials in those endangered languages.

Explanatory note:

The draft resolution points to the obvious needs to intensify the fight against illiteracy on the basis of the Dakar declaration on Education for All and the Millennium Development Goals. These needs have so far not received the attention they deserve. The United Nations Literacy Decade is an opportunity for creating literate environments for the millions of persons with special educational needs. Learning in non-formal settings is a valid link to formal education. For indigenous peoples in particular education must be based on their language, culture and traditional knowledge. Ways of creating a written language, where they do not exist, should be further developed.

To obtain these goals and meet the needs, all actors, old and new, must be involved. Strong emergent new actors are the private sector foundations. Member States are encouraged to invite their private sector to help promote literacy through projects in cooperation with UNESCO. In 2005, the 200th year of the birth of the Danish author Hans Christian Andersen, an HCA-abc Foundation has been established to support initiatives in fighting illiteracy especially among children and young people in the developing countries.

Bilag 11: Kommuniké fra rundbordsmødet om EFA

Communiqué of the Ministerial Round Table on EFA 7-8 October 2005 on the occasion of the 33rd Session of the General Conference of UNESCO, Paris

1. We, the Ministers responsible for Education and for Development Cooperation respectively, meeting in Paris at the invitation of UNESCO on 7 and 8 October 2005;
2. Reaffirming education as a fundamental human right and our collective commitment to achieving the EFA goals of the Dakar Framework for Action and the Millennium Development Goals;
3. Convinced that education is an essential condition for equitable and sustainable social and economic development;
4. Noting with alarm the effects of poverty, hunger, conflict, instability, HIV and AIDS, maternal mortality and morbidity, illiteracy, teacher migration and natural disasters (such as earthquakes, hurricanes and tsunamis) on the chance to learn for millions of children, young people and adults, and the consequent stagnation of progress towards or retrogression from EFA goals;
5. Recognising that educational reforms necessary for the achievement of EFA and the MDGs can only be accomplished through larger, global reforms aimed at security, peace and democracy;
6. Encouraged that this meeting is an expression of strong political will on the part of all participating countries to invest in the education of all persons – men, women and children alike;
7. Expressing concern that there continues to be a substantial shortfall in ODA in relation to the agreements of the Monterrey Consensus, which has impeded the implementation of EFA and the MDGs by the resource-poor countries;
8. Welcoming the new commitments in 2005 of the donor community to increase development aid by \$50 billion annually by 2010 and the decision at the 2005 G8 Summit held in Gleneagles, UK to increase and accelerate debt relief, and the resolve of the 2005 World Summit of September 2005 to promote and support the EFA agenda as an integral part of renewed international development efforts;
9. Encouraging the development of innovative financing mechanisms, including debt swaps for education and the International Finance Facility (IFF);
10. Welcoming the expanded and strengthened partnerships in EFA, in particular the success of the EFA convening partners (UNESCO, UNICEF, World Bank, UNDP and UNFPA) in widening the partnership circle to include a range of bilateral donor and civil society partners;
11. Welcoming also the notable progress towards the 2015 EFA targets evident in many countries, such as the sharp increases in primary school enrolment in sub-Saharan Africa and South Asia;
12. Recognising the urgent need to further expand education at the secondary and tertiary levels and improve its quality, in order to satisfy growing demand and meet the needs of competitive economies;
13. We agree together on the principles of:
 - a) National ownership, clearly formulated in Poverty Reduction Strategies and education sector plans, by which EFA processes from planning to evaluation are driven by priorities

established by the competent authorities in each country, and fully integrated into national and international development frameworks;

b) Transparent and inclusive partnerships, in which all the stakeholders of EFA participate in the planning, decision-making, implementation, monitoring and evaluation of EFA, as appropriate;

c) International cooperation, as manifested in the improved working practices, both technical and financial and in partnerships such as the EFA Fast Track Initiative, the UN Girls' Education Initiative and other flagship programmes, and the Global Campaign for Education;

d) Evidence-based policy-making, by which the lessons of good practice and of research inspire national policies on EFA and international action in support of countries;

e) Attention to disadvantaged groups, found in every country of the world and for whom focused learning opportunities, which are often alternative or non-formal in character, must be designed and implemented;

f) UNESCO's central role in championing, promoting and coordinating EFA;

14. We commit ourselves to:

a) Continue to promote the EFA agenda in its broadest conception and at all levels, and in that perspective to:

i. Ensure that all school age children enrol, remain and complete the desired level of education;

ii. Invest in the quality of basic education, convinced that children and adults will only enjoy genuine life chances through a quality education;

iii. Remove obstacles and strengthen efforts to ensure without delay equal access to school and learning opportunities for girls and women, recognising that we have missed the first EFA target, also an MDG, of achieving gender parity in primary and secondary education by 2005;

iv. Give greater emphasis to policies and funding for adult literacy, given the continuing high numbers of non-literate adults and the extremely low average percentage of national education budgets allocated to adult literacy, and to promote the maintenance of literacy competencies through fostering dynamic literate environments;

v. Work to increase the opportunities for early childhood care and education, acknowledging its critical impact on child development and subsequent primary school performance;

vi. Develop close linkages between basic education and technical and vocational education, thus promoting livelihood opportunities and lifelong learning for economic development;

vii. Emphasise the role of higher education, particularly in the field of teacher education, as essential to achieving all six EFA goals, and recognise the need for teachers to enjoy improved status and conditions;

b) Pursue reform and good governance in our educational systems as an ongoing and dynamic process, aiming for best practice and based on constant efforts to improve performance;

- c) Strengthen partnerships and a partnership culture at national level by increasing dialogue among EFA stakeholders, particularly with civil society and the private sector, and to explore creatively new dimensions of such partnerships;
- d) Continue to provide the national leadership necessary to work effectively with the UN Country Teams, donor clusters, civil society networks and private sector partners for more inclusive and sustainable quality Education for All;
- e) Give the necessary support to UNESCO in order to strengthen its coordinating role in EFA at international level, and its strategic and supportive role at regional and national levels;
- f) Intensify efforts in resource mobilisation for education, including the promotion of innovative mechanisms to direct these resources, for instance to the development of the educational capital of communities;
 - i. In developing countries, by increasing, as soon as possible, the proportion of national budgets allocated to education, and, as adequate funding becomes available, beginning to abolish user fees and other charges in primary education;
 - ii. In bilateral and multilateral funding agencies, by channelling a greater volume of current and future ODA to education than hitherto;
 - iii. Through the Fast Track Initiative, by expanding its role as one mechanism in mobilising funds for EFA and in addressing the EFA goals and priorities articulated in a country-led process;
- g) Use aid to EFA more effectively:
 - i. By implementing in the field of EFA the principles of aid effectiveness and donor harmonisation enshrined in the Paris Declaration, exploring specifically the FTI as a mechanism in this regard;
 - ii. By working towards more predictable, long-term and sustained funding, using 2015 as a planning horizon and recognising that the development of educational systems is a long-term process;
- h) Strengthen our collective and individual capacity and accountability for progress in EFA by undertaking peer assessments and promoting mutual learning among countries;
- i) Underline that only intensified efforts will break through barriers to EFA in certain regions of the world, such as sub-Saharan Africa, the Arab States and South Asia, and in other least-developed countries;

15. We call on UNESCO to:

- a) Further develop and implement the Joint Action Plan in close consultation with key EFA partner agencies, with the purposes of improving coordination, coherence of policies, convergence of strategies, complementary action, and country-level results, and with a focus on supporting resource mobilisation, aid effectiveness, capacity-building, communication and mutual accountability;
- b) Advise and assist Member States in developing and implementing their education policies in order to fulfil the EFA goals;
- c) Ensure better coordination mechanisms at the country level;
- d) Support capacity-building for EFA particularly in planning, implementing, monitoring and evaluation, including through support for exchange of experience and peer learning;
- e) Act as a clearing house for the gathering and exchange of information, and provide support for documenting good practice;

- f) Further increase the coherence in its coordinating role in the three UNESCO initiatives in EFA - LIFE (Literacy Initiative for Empowerment), TTISSA (Teacher Training in sub-Saharan Africa), EDUCAIDS (Global Initiative for Education and HIV/AIDS) - the UN Literacy Decade and the UN Decade of Education for Sustainable Development;
- g) Continue the reform process that provides for a flexible and efficient organisation able to meet the demands placed on it in order to enhance leadership in the area of education;
- h) Strengthen and align the capacities of UNESCO and its institutes with the lead role in the EFA process;
- i) Build on the evidence provided by the EFA Global Monitoring Report to inform programmes and activities, including policy advice to Member States;
- j) Use the forthcoming E-9 meeting in Mexico in 2006 as a key opportunity for building broader South-South cooperation;
- k) Use the next High-Level Group meeting in Beijing in November 2005 to generate renewed political momentum and stronger leadership at national levels, and more ODA flow for EFA;
- l) And, we invite the Director-General to report on the results of his efforts to the 34th Session of the General Conference.

Bilag 12: Danske indlæg i Kommission III - Videnskab

Bilag 12 A: Dansk indlæg i Kommission III: "Medium-Term Strategy 2008-2013" - (pkt. 3.2)

Mr. Chairman,

On behalf of the Danish delegation I wish to focus on two priorities, which we consider of central importance for the Medium-Term Strategy of UNESCO.

The first concerns the role of the basic sciences and of higher and research-based education. Experience from the last 30 years has clearly shown that the countries, which have built up adequate capacities in that sector also have the best foundation for economic growth and a rapid betterment of living conditions for their populations. We therefore vigorously support the establishment of the IBSP programme and expect it to develop into a balanced and effective instrument with a clear focus.

Denmark, however, also recognizes that it is time to review UNESCO's science programmes as a whole in order to maximize the effectiveness of the various sub-programmes in a situation with limited total resources. In this spirit we also see a need to identify the areas, in which UNESCO can make the strongest impact among the family of UN organizations. Together with the other Nordic countries, the United Kingdom and Northern Ireland we have consequently submitted a Draft Resolution with the aim of launching an overall external expert review of Major Programme II and III and allocate the necessary funds for this purpose in order that the findings can be integrated into the future programme structure of UNESCO from the 34th session of the General Conference and onwards. We note with satisfaction the broad support for this initiative that has been expressed by member states in this session.

Thank you for your attention.

Bilag 12 B: Dansk indlæg i Kommission III: "Natural, Social and Human Sciences" - (pkt. 4.2)

Thank you Mr. Chairman,

Denmark finds that the activities of the science sector are increasingly important in the present world. The science sector is crucial for UNESCO's role as a global standard setting organization within the areas of human activity that are essential to the betterment of human conditions. Denmark also firmly believes in the promotion of human rights and the fight against all forms of discrimination, including intellectual, by ensuring the advancement of high level education, ethical standards and free intellectual cooperation across borders.

Together with the Natural Science Sector the Social and Human Science Sector contributes to the fulfillment of the Millennium Development Goals. The programme plays an essential role in the fight against poverty and for the improvement of human conditions. Scientific knowledge and capacity building is one of the ways of ensuring the goals.

We note that in 33 C/5 about 5% or 31 million US dollars of the total budget are dedicated to the Social and Human Sciences Sector. As for the other programme sectors, this represents a reduction compared to the previous Programme and Budget (32 C/5). Denmark is concerned about this development.

To fully exploit the potential of science to the benefit of mankind the science programmes of UNESCO should be focused and strengthened.

We feel, however, that in order to reach the goals the priorities should be reviewed and carefully assessed in order to achieve maximum impact and efficiency.

The Nordic countries (Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden), United Kingdom and Northern Ireland propose a Draft Resolution (to be proposed under item 3.2) to launch an overall review of UNESCO's major programmes on Science, against the background of UNESCO's mandate and today's global needs.

Thank you for your attention.

Bilag 12 C: Dansk indlæg i Kommission III: "Natural Sciences. Consideration and adoption of the Draft Programme and Budget for 2006-2007" - (pkt. 4.2)

Mr. Chairman,

Denmark wishes to express its strong support to the establishment of a programme for the Basic Sciences and recommends appropriation of a budget for this purpose. However, it is also clear that a distinctive and targeted programme for IBSP should be established very rapidly.

Should the programme be approved, Denmark encourages the Secretariat to convene the IBSP Scientific Board at the earliest convenience with the purpose of defining such focused, balanced and effective programme.

We believe that this is best accomplished by focusing efforts in the areas of capacity building in higher - and research-based education, development of regional centers of excellence and measures to counteract brain drain.

Denmark notes that in 33 C/5 about 9% or 56 million dollars are allocated to the natural science sector. This is a reduction compared to the previous Programme and Budget period. In view of the increased importance of science and technology as a motor for economic growth Denmark deplores this trend.

Denmark is satisfied with the strong support by member states expressed under the discussion under item 3.2 for a general review of Major Programme 2 and 3. We believe that such a review will contribute significantly to strengthening these major programmes, which must be able to rapidly adapt to a fast/rapid rate of change in the world.

Finally, we would like to express our appreciation for the lead and also operational role taken by UNESCO in response to the Indian Ocean tsunami catastrophe.

Thank you for your attention.

Bilag 12 D: Dansk indlæg i Kommission III: "Advisability of Elaborating an International Declaration on Science Ethics to Serve as a Basis for an Ethical Code of Conduct for Scientists" (dok. 33 C/22) - (pkt. 5.8)

Mr. Chairman,

Denmark strongly supports the initiative to elaborate an international declaration on science ethics to serve as a basis for an ethical code of conduct. The main purpose of such a declaration should be to raise the awareness of scientists, populations and governments to the ethical issues at stake when engaging in development or utilization of science and technology.

There is no doubt that the formulation of a balanced and at the same time useful text will be a challenging task. Some of the problems to be confronted are:

- 1) to formulate areas of good ethical conduct in science that ensure that the responsibilities are properly defined and shared between individuals and organizations/governments, recognize that unethical use of science is, in many instances, not under the control of the individual scientists. One should therefore question whether the title of the proposed declaration should focus exclusively on scientists, (perceived as individuals).
- 2) The second aspect concerns the intrinsic two-sidedness of scientific discoveries, which can - on the one hand - be used for peaceful purposes for the common good or for destructive ends. Often the perspectives are not clear at the onset. This, however, should not restrict basic research from seeking new knowledge freely.

As to the general content and scope of the declaration we recommend that the declaration concentrate on the "External ethical issues" related to issues of independence, responsibility etc. in contrast to "Internal ethical issues" more narrowly concerned with individual misconduct. We also find it advisable to consider a declaration with the widest possible scope not limited to particular fields of science problems. Indeed, we think that the outcome should be a universal declaration. The declaration on the human genome and on bioethics are good examples to follow.

In summary, we encourage UNESCO to proceed with this important project via timely fashion.

Thank you for your attention.

Bilag 12 E: Dansk indlæg i Kommission III om en deklARATION om bioetik - (pkt. 8.2)

Thank you Mr. Chairman,

There are two points of concern that the Danish delegation wants to mention. One is article 7 point a, dealing with "authorization of research in persons who do not have the capacity to consent". We take it that it goes without saying that this authorization should be given by third party. It cannot be given by for example by the treating doctors themselves.

The other point has to do with article 20, "Risk assessment and management". Indeed this article has become so short that it is no much longer than the very title of the article.

The article states that risk assessment should be promoted. Previous drafts also included the words "ethical issues at stake" here. And rightly so - I must say that in a universal declaration on ethics it seems too thin not to include ethics in this connection, i.e. in connection with risk assessment. Let me give you an example. Say it is possible through gene technology and manipulation to create and produce human muscle tissue for example in cattle. In this way, you can produce human meat, human flesh, human beef so to speak. It may be completely without risks, it may even be healthy, but it may be highly unethical to produce, to offer and to eat such meat. - It might also be possible to make a fluorescent dog through gene manipulation. It may be completely safe. It may even be practical because you can see the dog in the dark. Nevertheless, it may be unethical since it violates the integrity of an animal.

Therefore, article 20 should have read: "Appropriate assessment and adequate management of risk related to medicine, life sciences, and associated technologies should be promoted, and the assessment and management should include ethical issues at stake."

However, apart from these concerns Denmark is pleased with the declaration, and recommends its adoption. We have followed it almost from its birth, through its youth in the International Bioethics Committee. And we think that it has improved gradually or rather stepwise in the course of the spring and early summer through the amendments of the governmental representatives and experts. In this context, the excellent work of Madame Caporale and Ambassador Pablo Sader should also be appreciated.

We are pleased with the declaration first and foremost because it has been at all possible to accomplish it, and because the result nullifies the fears that it would become too broad, and hence at the same time vapid.

It has become far better than pessimistic minds would anticipate. So we welcome it and congratulate UNESCO with it.

Thank you Mr. Chairman.

Bilag 13: Kommuniké fra rundbordsmødet om videnskab (Basic Sciences)

MINISTERIAL ROUND TABLE THE BASIC SCIENCES: THE SCIENCE LEVER FOR DEVELOPMENT COMMUNIQUE

Preamble

We, the Ministers with responsibility for science participating or represented at the Round Table on "The Basic Sciences: Science Lever for Development" held on 13 and 14 October 2005 during the 33rd Session of the UNESCO General Conference, arrived at the following common positions:

General context

1. Basic sciences have a primary role in the pursuit of knowledge that leads to the improvement of the human condition, the pursuit of sustainable development and, in general, the advancement of civilization.
2. Addressing major challenges such as poverty, environmental degradation, climate change, existing and newly emerging diseases, natural disasters and energy needs, requires new knowledge provided by the basic sciences.
3. Basic scientific knowledge forms the stable foundation on which all current and future technologies stand. However, the emerging relationship between the basic and applied sciences and technology is complex and non-sequential.
4. Scientific knowledge must be a common heritage of humankind. Science is a vehicle for global cooperation; scientific research is an activity to be shared by all. The basic sciences know no borders, but should respect social and cultural contexts.
5. An ethical dimension to the practice of science is essential.
6. In the governmental decision-making process, scientific information, data

Education in science

7. Effective pursuit of the basic sciences ultimately depends upon science education that inspires students at all levels - pre-primary, primary, secondary and tertiary - as well as in the informal and non-formal environments.
8. Greater emphasis should be given to science education as an integral part of capacity building, in particular quality assurance, the sharing of human resources (researchers and science educators), and more flexible, broad-based PhD programmes.
9. Innovative means should be developed in order to allow young people to appreciate the value, creativity, challenges and excitement of science, to become positive players, as concerned citizens, in the advancement of human development.
10. Science should be de-mystified and popularised at all levels.
11. There is a symbiotic relationship between scientific research and higher education that should be fostered.
12. Universities and research institutes are the pivotal institutions in securing the development of the basic sciences; they provide main human resources, serve as generators of ideas and concentrate much of the crucial infrastructure.
13. There is a need for well organized, non-formal education programmes for the popularization of science in the community; the public media and the universities can play an important role.

Capacity building

14. An essential way to achieve the development goals agreed by Member States in the Millennium Declaration is through the effective application of science and technology. The international community should give greater attention to capacity building in basic sciences as the platform for knowledge-based development.

15. ICT capacities should be enhanced as enablers of global inclusion and equality of participation in science and technology; hence ICTs should be used for bridging the digital divide, enabling distance learning, electronic access to scientific textbooks and journals, creating new contents with added value, and providing the means for a quantum leap forward in socio-economic development.

16. Capacity building should be enhanced through the sharing of best practices.

17. International support for capacity building, education, teacher training, research and innovation in the basic sciences should be promoted.

18. Least developed countries, and countries in post-disaster and post-conflict situations, especially those in Africa, should be assisted through flexible mechanisms for S&T development.

19. Investment in research areas of the basic sciences should be driven by national and regional priorities.

20. Promotion of science requires the establishment of incentives, opportunities and the appropriate environment.

21. There is need for the creation of an enabling environment to alleviate brain drain, foster cooperation and the mobility of academic staff, and make better use of diasporic researchers.

22. Gender parity and equal opportunity in the basic sciences should be promoted, including equal participation in science decision-making at all levels, and through the involvement of new capacities and talents.

Cooperation

23. Member States should seek to benefit from regional, interregional (North-South, South-South) and global transdisciplinary cooperation in the basic sciences. The basic sciences themselves would be enriched by such cooperation on global problems and socially relevant issues.

24. Public-private partnerships, and cooperation with civil society, including NGOs, should be promoted and enhanced in support of education, science, innovation and research.

25. A pivotal role should be played by regional centres and networks of excellence in advancing the knowledge, understanding and application of science, within the framework of regional and subregional structures.

Role of UNESCO

26. In the light of the above, we call upon UNESCO to consider the following:

- (a) to place greater emphasis on promoting the basic sciences and science education with a view to the attainment of a science culture as a precursor of a knowledge-based society worldwide, through various means available at UNESCO, and in particular the recently launched flagship International Basic Sciences Programme (IBSP).
- (b) to develop and promote a clear programme of action for youth and for gender parity.

- (c) to emphasize science education as an integral part of capacity-building by developing model curricula in science for secondary and undergraduate teaching suited to the emerging knowledge economy.
- (d) to strengthen existing UNESCO Chairs and centres of excellence in the basic sciences in both developed and developing countries, to foster networking between them for the benefit of developing countries, and to promote in this context cooperation with regional structures such as NEPAD in Africa.
- (e) to assist the upgrading of higher education in developing countries through feasibility studies to transform academic institutions/universities into academic/research institutes, and vice versa.
- (f) to seek stronger synergies between the basic sciences and higher education through intersectoral programmes.
- (g) to assist in the formulation, implementation and mainstreaming of foresight, prioritization and science and technology policies in developing countries, and the establishment of innovation systems, bearing in mind the importance of S&T policies to facilitate national economic growth and development.
- (h) to promote the mobility of teachers and researchers in science and technology, in particular from developing countries, and especially those from the diaspora.
- (i) to promote the training of scientists from developing countries to help them to negotiate with donors and other development partners.
- (j) to continue to promote an ethical dimension to the practice of science.
- (k) to play a proactive role in promoting an equitable access to scientific information and literature for scientists and researchers, particularly from developing countries.
- (l) to help to seek and foster partnership and coordination across the UN system, and with other international organization.

Bilag 14: Danske indlæg i Kommission V - Kommunikation og Information

Bilag 14 A: Dansk indlæg i Kommission V om "Preparation of the Draft Programme and Budget for 2008-2009" (dok. 34 C/5) - (pkt. 3.1)

With regard to the points mentioned - from (a) to (m) - in document 33 C/7 the Danish delegation has the following observations:

The main priorities, as defined in the C/4, should be clearly reflected in the more action oriented programmes and projects in C/5, including allocation of funds and human resources.

The combined number of principal and other priorities should be reduced in order to bring even more focus to UNESCO's activities. In communication and information top priority should be given to promoting and defending freedom of expression. In the follow-up to the World Summit on the Information Society, UNESCO should strive to emphasize the concept of a knowledge society - rather than just an information society.

Since it has proved difficult to abandon totally activities, which has been given secondary priority, a more rigorous enforcement of sunset clauses should be applied by the governing bodies as well as the Director-General and his secretariat.

In the quest to strengthen literacy it would be obvious to enhance the cooperation between the education, culture and communication sectors. To mention just one example: Many new literates slip back into at least semi-illiteracy because they lack ample reading material. This could be rectified through coordinated efforts. Furthermore, the Decade of Education for Sustainable Development constitutes an obvious framework for close intersectoral cooperation.

Concerning UNESCO's mainstreaming process, the experiences should be subjected to an in-depth evaluation. Has it been to the benefit of the target groups, or has it rather lead to a lack of special attention?

In general terms there have been too many flagships so far. However, the World Cultural and Natural Heritage should continue to be a genuine UNESCO flagship. It will be an important task to obtain a similar recognition for the Memory of the World.

Denmark supports the results-based programming approach as such - but it should be kept in mind that not all of UNESCO's activities could be measure adequately just in quantitative terms.

Finally, a comment on UNESCO's cooperation with the civil society actors in particular. This cooperation is beyond doubt one of UNESCO's comparative advantages. The existence of the National Commissions and the vast and formalized cooperation with a big number of international NGOs gives UNESCO a unique position in the UN family. Consequently, the activities in these fields should be further strengthened.

Bilag 14 B: Dansk indlæg i Kommission V om: "UNESCO and the World Summit on the Information Society" (WSIS)

Mr. Chairman,

On behalf of the group of Nordic countries (Finland, Iceland, Norway, Sweden and Denmark), Denmark would like to stress the following: The Information Society - a grand vision - means nothing unless it means the triumph of development over poverty, of freedom over censorship and of knowledge over ignorance. If we fail one, we will not fulfil the others.

To help meet UN's Millennium Development Goals, comprehensive and forward-looking e-strategies are needed both in developing and in developed countries. In Denmark and in the other Nordic countries we focus still more on our ability to create, use and combine knowledge and information and communication technologies (ICT) in new innovative ways as a route to future welfare and towards democratic knowledge societies for all.

A key factor in this development is active citizenship, the free flow of information and opinion combined with access to knowledge and information for all citizens. In the ongoing process of preparing the **World Summit on the Information Society** in November in Tunis this year we invite UNESCO to continue its positive engagement in the WSIS and in its follow-up and implementation. Conclusions from the four thematic meetings organised by UNESCO should be made visible in the outcome of the Tunis summit. Both in Tunis and in the future follow-up, UNESCO shall support the main challenges of WSIS *within* UNESCO's field of competence. To this end, a clarification of UNESCO's role and responsibility not least in the follow-up is essential.

Let me mention three areas related to needs for a new kind of access - all equally essential to our societies: Literacy and information literacy, National information strategies and the use of the internet.

Literacy is crucial in the efforts to promote Education for All and access to information is increasingly becoming an intertwined part of literacy. We must make the information society all-inclusive. We need a new generation of much more outreaching and forward-looking initiatives on literacy and information literacy skills, including e-learning programmes. Growing functional illiteracy and information gaps between the information have's and have-not's probably make this area the most important - also in developed countries. We look forward to the publication of the World Report on "Building Knowledge Societies", planned to contextualize the digital divide within the wider "knowledge divide".

We must support and aim at sustainable economic growth, social development and increased market access for all parts of the world. Here information technologies and new kinds of access can play a crucial role, but we will need to work closely to bring ICTs to everyone. We need UNESCO to address the need for efficient and effective strategies for the necessary transformation from the 20th century's industrial society to the 21st century's e-society in all UNESCO Member States. Strategies ensuring national - and global as well as local - developments and bridging rather than separating diverse communities, taking into account multicultural and ethical aspects.

Concerning the internet it is our task to ensure that it will continue to develop:

- a development our citizens and businesses benefit from;
- a development in accordance with the fundamental article 19 principles to which we all adhere;
- a development that helps to progress our societies.

This requires a balanced, legal and societal framework - a framework where counteracting commodification and other barriers such as censorship or restrictions on information access undermines freedom of expression.

The Declaration of Principles from the Geneva Summit reaffirms the right to freedom of opinion and expression, including the right to hold opinions without interference and to seek, receive and impart information and ideas through any media regardless of frontiers. These rights must be upheld in all countries in order to promote the building of the global Information Society and to ensure a successful second phase of the World Summit.

Thank you Mr Chairman.

